

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1784 z dnia 9 lipca 2018 r. zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 639/2014 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących praktyk w zakresie zazieleniania, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1785 z dnia 15 listopada 2018 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1786 z dnia 19 listopada 2018 r. zatwierdzające zmianę specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym „Chianti Classico” (ChNP) 8

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1787 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie zmiany oraz przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/96/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa 9
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1788 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie wsparcia Centrum Kontroli Broni Strzeleckiej i Lekkiej dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej (SEESAC) w realizacji regionalnego planu działania w sprawie zwalczania nielegalnego handlu bronią na Bałkanach Zachodnich 11
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1789 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie wsparcia zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz rozprzestrzeniania takiej broni w państwach członkowskich Ligi Państw Arabskich 24
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1790 z dnia 16 listopada 2018 r. uchylająca decyzję 2002/623/WE ustanawiającą noty wyjaśniające w sprawie oceny zagrożenia ekologicznego przeprowadzanej dla organizmów zmodyfikowanych genetycznie (notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7513)⁽¹⁾ 32

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- * Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2018/1791 z dnia 6 listopada 2018 r. w sprawie mianowania dowódcy sił misji UE dla misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) (EUTM Mali/2/2018) 34
- * Decyzja Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 października 2018 r. w sprawie składania i doręczania pism procesowych za pośrednictwem aplikacji e-Curia 36

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY Utworzone na mocy umów międzynarodowych

- * Decyzja nr 1/2018 Rady Stowarzyszenia UE–Tunezja z dnia 9 listopada 2018 r. w sprawie przyjęcia priorytetów strategicznych UE–Tunezja na okres 2018–2020 [2018/1792] 39

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/1784

z dnia 9 lipca 2018 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 639/2014 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących praktyk w zakresie zazieleniania, określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 45 ust. 6 lit. b) i art. 46 ust. 9 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 38–48 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 639/2014 ⁽²⁾ ustanowiono zasady uzupełniające przepisy dotyczące praktyk w zakresie zazieleniania, określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013.
- (2) W dniu 30 grudnia 2017 r. weszło w życie rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 ⁽³⁾ zmieniające niektóre przepisy dotyczące praktyk zazieleniania określone w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013. Zmiany dotyczące praktyk w zakresie zazieleniania stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r. W celu doprecyzowania i zapewnienia spójności odpowiednich obowiązków podmiotów gospodarczych, zmiany te wymagają dostosowania niektórych przepisów rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014.
- (3) W przypadku gdy państwa członkowskie podejmą decyzję o uznawaniu gruntów pokrytych trawą, które nie były orane przez pięć lat lub dłużej, za trwałe użytki zielone zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2017/2393, lub o możliwości występowania na obszarze trwałych użytków zielonych innych gatunków, takich jak krzewy lub drzewa, zgodnie z tym akapitem lit. b), albo o uznawaniu niektórych gruntów, które można wykorzystywać do wypasu, za trwałe użytki zielone zgodnie z tym akapitem lit. c), w stosownych przypadkach ich wskaźnik odniesienia należy dostosować, aby uwzględnić możliwy znaczący wpływ stosowania tych decyzji na ten wskaźnik.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 639/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz zmiany załącznika X do tego rozporządzenia (Dz.U. L 81 z 20.6.2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczanego do reprodukcji roślin (Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15).

- (4) Po wprowadzeniu w art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zmienionego rozporządzeniem (UE) 2017/2393, możliwości podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o uznawaniu za trwałe użytki zielone gruntu porośniętego trawą, który nie był zaorany przez pięć lat lub dłużej, obszar trwałych użytków zielonych może utracić tę klasyfikację nie tylko w wyniku jego przekształcenia w grunty orne, ale również w wyniku zaorania. Art. 44 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 639/2014 należy dostosować w celu uwzględnienia tej nowej możliwości.
- (5) Art. 3 ust. 9 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (UE) 2017/2393 wprowadza trzy nowe rodzaje obszarów proekologicznych, rozszerzając obecny wykaz o obszary z miskantem (*Miscanthus*), obszary z rożnikiem przerośniętym (*Silphium perfoliatum*) i grunty ugorowane z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar). W motywie 45 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 podkreślono znaczenie spójnego wyznaczania obszarów proekologicznych. W związku z powyższym należy wyjaśnić zależność między nowo wprowadzonymi rodzajami obszarów proekologicznych i już istniejącymi.
- (6) Po pierwsze w odniesieniu do obszarów z kategorii „grunty ugorowane z roślinami miododajnymi” nadal powinny obowiązywać istniejące wymogi dotyczące zarządzania, gdyż obszary te wchodziły w zakres rodzaju obszarów proekologicznych „grunty ugorowane”. W szczególności do „gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi” powinny mieć zastosowanie: zakaz produkcji rolnej, jego minimalny okres ustalony przez państwa członkowskie, oraz zakaz stosowania środków ochrony roślin, określone w odniesieniu do „gruntów ugorowanych”, nawet jeśli na obszarach wyznaczonych w ramach tego nowego obszaru proekologicznego dozwolony jest siew roślin miododajnych.
- (7) Aby rozwiązać wątpliwości, jakie może spowodować wprowadzenie nowego rodzaju obszaru proekologicznego, i zapobiec ryzyku wysiewania na tego rodzaju obszarach upraw zwykle uprawianych na potrzeby produkcji, ze względu na cel tego obszaru proekologicznego, jakim jest różnorodność biologiczna, należy wyjaśnić, że zgodnie z wymogiem braku produkcji obszary takie nie mogą obejmować obszarów zajętych pod uprawę roślin zwykle uprawianych w celu zbioru.
- (8) Ze względu na fakt, że w załączniku X do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 zmienionego rozporządzeniem (UE) 2017/2393 nowemu rodzajowi obszaru proekologicznego „grunty ugorowane z roślinami miododajnymi”, o którym mowa w art. 46 ust. 2 lit. m) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, przyznano wyższy współczynnik ważenia, niż „gruntom ugorowanym”, o których mowa w art. 46 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia, należy wyjaśnić różnicę między tymi dwoma rodzajami obszarów proekologicznych. W szczególności, aby zapewnić rolnikom pewność prawną co do gatunków uznawanych za bogate w pyłek i nektar, tj. za „rośliny miododajne”, należy ustanowić wykaz takich gatunków do celów art. 46 ust. 2 akapit pierwszy lit. m) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Biorąc pod uwagę różnorodność warunków agronomicznych i gatunków w całej Unii, wybór odpowiednich gatunków należy pozostawić państwom członkowskim. Na tych obszarach nie należy jednak stosować inwazyjnych gatunków obcych w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014⁽¹⁾, gdyż stanowią one zagrożenie dla rodzimej różnorodności biologicznej, m.in. poprzez utrudnianie interakcji między rodzimymi gatunkami roślin i zapylaczami.
- (9) Aby zmaksymalizować korzyści płynące z różnorodności biologicznej tych obszarów należy ponadto zezwolić państwom członkowskim na podejmowanie decyzji w sprawie ewentualnych odpowiednich dodatkowych wymogów w zakresie zarządzania, takich jak ustalanie mieszanek gatunków. Biorąc wreszcie pod uwagę fakt, że obecność niedominujących gatunków traw i uli nie mają wpływu na różnorodność biologiczną gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi, należy dopuścić obecność uli.
- (10) W celu ochrony i poprawy różnorodności biologicznej zgodnie z celami zazieleniania należy ustalić wymogi w zakresie zarządzania w odniesieniu do stosowania substancji chemicznych (nawozów mineralnych i środków ochrony roślin) na nowo ustanowionych obszarach proekologicznych z miskantem (*Miscanthus*) i z rożnikiem przerośniętym (*Silphium perfoliatum*). W szczególności, biorąc pod uwagę ich relatywnie bardziej szkodliwy wpływ na różnorodność biologiczną, stosowanie środków ochrony roślin na tych obszarach powinno być zakazane, z wyjątkiem dopuszczenia ich użycia w pierwszym roku stosowania, aby ułatwić przyjęcie się roślin. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) nr 639/2014.
- (11) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat kalendarzowych począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r. Biorąc jednak pod uwagę czas niezbędny władzom krajowym i rolnikom na dostosowanie się do wymagań określonych w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do obszarów proekologicznych, odpowiednie zmiany powinny mieć zastosowanie dopiero w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy odnoszących się do lat kalendarzowych począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 639/2014

W rozporządzeniu delegowanym (UE) nr 639/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 43 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie dostosowują wskaźnik referencyjny, jeżeli uznają, że na jego zmianę w sposób znaczący wpływa w szczególności zmiana obszaru objętego produkcją ekologiczną lub zmiana liczby uczestników systemu dla małych gospodarstw, albo kiedy państwo członkowskie podejmie decyzje zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a), b) lub c) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. W takich przypadkach państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wprowadzonych dostosowaniach oraz podają uzasadnienie takich dostosowań.”;

2) art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą nakładać na rolników indywidualny obowiązek nieprzekształcania trwałych użytków zielonych w tym, w przypadku gdy stosują art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niewykonywania orki bez uprzedniego indywidualnego zezwolenia. Rolnicy są informowani o tym obowiązku bezzwłocznie i w każdym przypadku przed dniem 15 listopada roku, w którym zainteresowane państwo członkowskie podejmuje taką decyzję. Obowiązek ten stosuje się jedynie do rolników, wobec których mają zastosowanie obowiązki zgodnie z tytułem III rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do trwałych użytków zielonych nieobjętych przepisami art. 45 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.

Przy wydawaniu zezwoleń można stosować obiektywne i niedyskryminujące kryteria, w tym kryteria środowiskowe. Jeśli w odniesieniu do zezwolenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, ma zastosowanie warunek, zgodnie z którym należy wyznaczyć inny obszar o takiej samej liczbie hektarów jako trwałe użytki zielone lub w przypadku gdy państwo członkowskie stosuje art. 4 ust. 2 akapit trzeci lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, zgodnie z którym wyznacza się inny lub ten sam obszar jako trwałe użytki zielone, to – na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 – obszar taki należy uważać za trwałe użytki zielone od pierwszego dnia po przekształceniu, w tym zaoraniu. Obszary te wykorzystuje się do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych przynajmniej przez okres pięciu kolejnych lat po dacie przekształcenia, w tym zaorania. Jednak o ile tak zdecyduje państwo członkowskie, w przypadku gdy rolnicy przekształcają obszary, które już wcześniej były wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych w trwałe użytki zielone, takie obszary wykorzystuje się do uprawy traw lub innych pastewnych roślin zielnych przez pozostałą liczbę lat koniecznych do osiągnięcia pięciu kolejnych lat.”;

3) w art. 45 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Na gruntach ugorowanych i gruntach ugorowanych z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) nie prowadzi się produkcji rolnej. Państwa członkowskie ustalają okres, podczas którego grunty mają być ugorowane w danym roku kalendarzowym. Okres ten nie może być krótszy niż sześć miesięcy. W odniesieniu do obszarów gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi, państwa członkowskie ustanawiają wykaz gatunków bogatych w pyłek i nektar, które należy stosować. Wykaz nie może obejmować inwazyjnych gatunków obcych w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 (*). Obszary te nie obejmują obszarów zajętych pod uprawę roślin zwykle wysiewanych w celu uzyskania zbiorów. Państwa członkowskie mogą ustalić dodatkowe wymogi. Obszary te mogą obejmować rośliny zielne, o ile gatunki miododajne przeważają. Bez uszczerbku dla wymogu „braku produkcji” ustanowionego w ust. 10a, na obszarach gruntów ugorowanych z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) można stawiać ule.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 grunty ugorowane i grunty ugorowane z roślinami miododajnymi (gatunkami bogatymi w pyłek i nektar) w celu spełnienia warunku istnienia obszaru proekologicznego od ponad pięciu lat pozostają gruntami ornymi.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych (Dz.U. L 317 z 4.11.2014, s. 35).”;

b) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. państwa członkowskie wprowadzają zakaz stosowania środków ochrony roślin na obszarach z *Miscanthus* i *Silphium perfoliatum*, z wyjątkiem pierwszego roku, w którym rolnik wprowadza te dwa gatunki. Państwa członkowskie zabraniają stosowania nawozów mineralnych i środków ochrony roślin lub ustanawiają wymogi w tym zakresie, uwzględniając cele obszarów proekologicznych, zwłaszcza w zakresie ochrony i poprawy różnorodności biologicznej.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat kalendarzowych począwszy od dnia 1 stycznia 2018 r.

Art. 1 pkt 3 stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat kalendarzowych począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lipca 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1785
z dnia 15 listopada 2018 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez posiadacza przez pewien okres zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 listopada 2018 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Stephen QUEST
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej*

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Kable izolowane (tak zwane „kable do stosu”) o różnych długościach, ze złączami zamocowanymi na obu końcach.</p> <p>Każdy kabel składa się z 32 izolowanych pojedynczych przewodów, do napięć nieprzekraczających 1 000 V, połączonych w 16 osłoniętych par, które nie są skręcone. Pary te są pokryte folią metalową i nitką metalową.</p> <p>Kable łączą przełączniki, które tworzą rozdzielnie (tak zwane „stosy”) stosowane w sieciach telekomunikacyjnych (lokalnych sieciach komputerowych (LAN)). Umożliwiają one dwukierunkowy transfer danych między przełącznikami z wykorzystaniem technologii Ethernet.</p> <p>Kable nie mają żadnych dodatkowych funkcji (na przykład zasilania elektrycznego).</p> <p>Zob. ilustracja (*).</p>	8544 42 10	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 8544, 8544 42 oraz 8544 42 10.</p> <p>Transfer danych między urządzeniami, wykorzystującymi technologię telekomunikacyjną taką jak Ethernet, jest uważany za telekomunikację do celów kodu CN 8544 42 10 (zobacz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1112/2012⁽¹⁾). Kable, o których mowa, są zaprojektowane do stosowania w sieciach telekomunikacyjnych konfigurowanych jako LAN. W związku z tym uznaje się je za przewody elektryczne, wyposażone w złącza, stosowane w sieciach telekomunikacyjnych (zobacz również Noty wyjaśniające do CN do podpozycji 8544 42 10).</p> <p>W związku z tym artykuły te należy klasyfikować do kodu CN 8544 42 10 jako pozostałe przewody elektryczne, do napięć nieprzekraczających 1 000 V, wyposażone w złącza, w rodzaju stosowanych w telekomunikacji.</p>

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1112/2012 z dnia 23 listopada 2012 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej (Dz.U. L 329 z 29.11.2012, s. 9).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2018/1786**z dnia 19 listopada 2018 r.****zatwierdzające zmianę specyfikacji produktu oznaczonego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym „Chianti Classico” (ChNP)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Komisja rozpatrzyła wniosek o zatwierdzenie zmiany specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia „Chianti Classico”, przesłany przez Włochy zgodnie z art. 105 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (2) Komisja opublikowała wniosek o zatwierdzenie zmiany specyfikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z art. 97 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ⁽²⁾.
- (3) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (4) Należy zatem zatwierdzić zmianę specyfikacji zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*Niniejszym zatwierdza się zmianę specyfikacji opublikowaną w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* dotyczącą nazwy „Chianti Classico” (ChNP).*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. C 100 z 16.3.2018, s. 7.

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1787

z dnia 19 listopada 2018 r.

w sprawie zmiany oraz przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/96/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 15 lutego 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/96/WPZiB ⁽¹⁾ ustanawiającą misję wojskową Unii Europejskiej mającą na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa.
- (2) Dnia 12 grudnia 2016 r. decyzja Rady (WPZiB) 2016/2239 ⁽²⁾ zmieniła decyzję 2010/96/WPZiB i przedłużyła misję do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) W następstwie przeglądu strategicznego tej misji Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa zalecił przedłużenie mandatu misji o dwa lata.
- (4) Należy odpowiednio zmienić decyzję 2010/96/WPZiB.
- (5) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. Dania nie uczestniczy we wprowadzaniu w życie niniejszej decyzji i w związku z tym nie współfinansuje niniejszej misji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/96/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z myślą o osiągnięciu celów określonych w ust. 1 misja wojskowa UE jest rozmieszczona w Somalii, aby dostarczać wskazówek strategicznych w zakresie rozwoju instytucjonalnego w sektorze obronnym, a także świadczyć bezpośrednie wsparcie somalijskiej armii krajowej w postaci szkolenia, doradztwa i pomocy mentorskiej. Począwszy od 2019 r., misja wojskowa UE ma w szczególności przyczyniać się do rozwoju zdolności szkoleniowych somalijskiej armii krajowej z myślą o przekazywaniu, po spełnieniu warunków, działalności szkoleniowej jednostkom taktycznym; misja wojskowa UE świadczy pomoc mentorską w zakresie szkoleń, które pozostają w gestii Somalii i tych, które są przez nią oferowane. Misja wojskowa UE jest również gotowa świadczyć wsparcie innym podmiotom unijnym – w granicach swoich środków i zdolności – w realizacji ich odpowiednich mandatów w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony w Somalii”;

2) w art. 10 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7. Finansowa kwota odniesienia dla wspólnych kosztów misji wojskowej UE na okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. wynosi 22 980 000 EUR. Wartość procentowa kwoty odniesienia, o której mowa w art. 25 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2015/528, wynosi 0 %, a wartość procentowa, o której mowa w art. 34 ust. 3 tej decyzji, wynosi 0 %.”;

3) art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mandat misji wojskowej UE kończy się w dniu 31 grudnia 2020 r.”.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/96/WPZiB z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa (Dz.U. L 44 z 19.2.2010, s. 16).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/2239 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniająca i przedłużająca decyzję 2010/96/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa (Dz.U. L 337 z 13.12.2016, s. 16).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 19 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1788**z dnia 19 listopada 2018 r.****w sprawie wsparcia Centrum Kontroli Broni Strzeleckiej i Lekkiej dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej (SEESAC) w realizacji regionalnego planu działania w sprawie zwalczania nielegalnego handlu bronią na Bałkanach Zachodnich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 grudnia 2005 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (zwaną dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”), którą następnie poddano przeglądowi w 2018 r., i która przedstawia wytyczne działań Unii w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej (zwanej dalej „BSiL”). W strategii UE dotyczącej BSiL odnotowano, że Unia będzie priorytetowo traktowała wspieranie regionalnych inicjatyw zmierzających do zwalczania nielegalnej BSiL i amunicji do tego rodzaju broni, zapewniając wsparcie finansowe i techniczne organizacjom regionalnym i krajowym odpowiedzialnym za wdrażanie odpowiednich instrumentów regionalnych. W strategii UE dotyczącej BSiL wskazano na Bałkany jako region, w przypadku którego udzielanie wsparcia jest priorytetem.
- (2) W dniu 17 maja 2018 r. na szczycie UE–Bałkany Zachodnie w Sofii przywódcy UE uzgodnili deklarację z Sofii, do której przyłączyli się partnerzy z Bałkanów Zachodnich, i która obejmuje zobowiązanie do znaczącego zwiększenia współpracy operacyjnej w walce z międzynarodową przestępczością zorganizowaną w priorytetowych dziedzinach, takich jak broń palna, narkotyki, przemyt migrantów i handel ludźmi.
- (3) Region Bałkanów Zachodnich pozostaje jednym z głównych źródeł nielegalnego handlu bronią w Unii.
- (4) W dniu 13 czerwca 2018 r. Komisja oraz Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) przedstawili wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie elementów strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni, zatytułowany „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli”.
- (5) W dniu 10 lipca 2018 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej było gospodarzem szczytu Bałkanów Zachodnich w Londynie, na którym przyjęto regionalny plan działania na rzecz trwałego rozwiązania kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania BSiL i broni palnej oraz amunicji do nich, a także nielegalnego handlu taką bronią i amunicją na Bałkanach Zachodnich do roku 2024 (zwany dalej „planem działania”), który został przygotowany przez komisje ds. BSiL z Bałkanów Zachodnich w ramach francusko-niemieckiej inicjatywy darczyńców dotyczącej nielegalnego handlu bronią palną na Bałkanach Zachodnich. Komisje te przygotowują swoje harmonogramy realizacji planu działania.
- (6) Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ) w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętej w dniu 25 września 2015 r., stwierdziła, że nie jest możliwe osiągnięcie zrównoważonego rozwoju bez pokoju i bezpieczeństwa oraz że nielegalne przepływy broni są jednym z czynników prowadzących do przemocy, braku bezpieczeństwa i niesprawiedliwości.
- (7) Na trzeciej konferencji ONZ poświęconej przeglądowi postępów w realizacji programu działania na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach, która miała miejsce w czerwcu 2018 r. państwa członkowskie ONZ zobowiązały się do wzmocnienia partnerstw i współpracy na wszystkich szczeblach w celu zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL oraz zwalczania go, a także w celu promowania i wzmocnienia współpracy granicznej i koordynacji regionalnej i subregionalnej.
- (8) Cele planu działania uzgodnione przez partnerów z Bałkanów Zachodnich są spójne z wysiłkami w ramach Unii i ONZ w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi. Unia powinna zatem wspierać Bałkany Zachodnie w realizacji planu działania.

- (9) SEESAC, ustanowione w Belgradzie w 2002 r. i działające na mocy wspólnego mandatu Programu ONZ ds. Rozwoju (UNDP) i Rady Współpracy Regionalnej, który jest następcą paktu stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej, pomaga krajowym i regionalnym zainteresowanym stronom kontrolować rozprzestrzenianie i niewłaściwe wykorzystywanie BSiL i amunicji, a także pomaga ograniczać te zjawiska, przyczyniając się tym samym do większej stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju Europy Południowo-Wschodniej i Wschodniej. SEESAC kładzie szczególny nacisk na rozwój przedsięwzięć regionalnych służących rozwiązywaniu problemu transgranicznych przepływów broni.
- (10) Unia poprzednio wspierała SEESAC poprzez decyzję Rady 2002/842/WPZiB ⁽¹⁾, przedłużoną i zmienioną decyzjami Rady 2003/807/WPZiB ⁽²⁾ i 2004/791/WPZiB ⁽³⁾, a także poprzez decyzję Rady 2010/179/WPZiB ⁽⁴⁾, decyzję Rady 2013/730/WPZiB ⁽⁵⁾, przedłużoną decyzją Rady (WPZiB) 2015/2051 ⁽⁶⁾, oraz decyzję Rady (WPZiB) 2016/2356 ⁽⁷⁾.

Umowa zawarta zgodnie z decyzją (WPZiB) 2016/2356 wygasa w dniu 29 grudnia 2019 r.

- (11) Unia uważa SEESAC za preferowanego partnera w zakresie realizacji planu działania na Bałkanach Zachodnich, ze względu na jego udokumentowane doświadczenie i sieć kontaktów, sprawdzoną jakość jego pracy i jego koordynującą rolę w przygotowywaniu planu działania.
- (12) Ponadto w ramach niniejszego działania Unii należy zapewnić wsparcie w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią w Republice Mołdawii, na Ukrainie i Białorusi,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Z myślą o zwalczaniu nielegalnego handlu bronią palną i BSiL na Bałkanach Zachodnich, a także zmniejszeniu ryzyka przedostawania się nielegalnej broni do Unii z regionu Bałkanów Zachodnich, Unia wspiera partnerów z Bałkanów Zachodnich w realizacji regionalnego planu działania na rzecz trwałego rozwiązania kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania BSiL i broni palnej oraz amunicji do nich, a także nielegalnego handlu taką bronią i amunicją na Bałkanach Zachodnich do roku 2024, oferując partnerom z Bałkanów Zachodnich wsparcie w osiągnięciu celów przedstawionych w planie działania, a mianowicie ⁽⁸⁾:

- 1) Do 2023 r. zapewni, aby wprowadzone zostały przepisy dotyczące kontroli broni, w pełni zharmonizowane z ramami regulacyjnymi UE i innymi powiązanymi zobowiązaniami międzynarodowymi, a także ustandaryzowane w całym regionie.
- 2) Do 2024 r. zapewni, aby polityki i praktyki w zakresie kontroli broni na Bałkanach Zachodnich były oparte na dowodach i danych wywiadowczych.
- 3) Do 2024 r. znacząco ograniczy nielegalny przepływ broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych na Bałkany Zachodnie, na tym obszarze i poza nim.
- 4) Do 2024 r. znacząco zmniejszy podaż, popyt i niewłaściwe wykorzystywanie broni palnej poprzez zwiększanie świadomości, edukację, działania informacyjne i promocję.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/842/WPZiB z dnia 21 października 2002 r. dotycząca wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej (Dz.U. L 289 z 26.10.2002, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2003/807/WPZiB z dnia 17 listopada 2003 r. rozszerzająca i zmieniająca decyzję 2002/842/WPZiB dotyczącą wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej (Dz.U. L 302 z 20.11.2003, s. 39).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2004/791/WPZiB z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzająca i zmieniająca decyzję 2002/842/WPZiB dotyczącą wykonania wspólnego działania 2002/589/WPZiB w celu wniesienia wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej w Europie Południowo-Wschodniej (Dz.U. L 348 z 24.11.2004, s. 46).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2010/179/WPZiB z dnia 11 marca 2010 r. wspierająca kontrolę uzbrojenia SEESAC na Bałkanach Zachodnich w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (Dz.U. L 80 z 26.3.2010, s. 48).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2013/730/WPZiB z dnia 9 grudnia 2013 r. wspierająca działania SEESAC w zakresie rozbrojenia i kontroli zbrojeń w Europie Południowo-Wschodniej w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (Dz.U. L 332 z 11.12.2013, s. 19).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/2051 z dnia 16 listopada 2015 r. w sprawie zmiany decyzji 2013/730/WPZiB wspierającej działania SEESAC w zakresie rozbrojenia i kontroli zbrojeń w Europie Południowo-Wschodniej w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (Dz.U. L 300 z 17.11.2015, s. 19).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2016/2356 z dnia 19 grudnia 2016 r. wspierająca działania SEESAC w zakresie rozbrojenia i kontroli zbrojeń w Europie Południowo-Wschodniej w ramach strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (Dz.U. L 348 z 21.12.2016, s. 60).

⁽⁸⁾ <http://www.seesac.org/f/docs/News-SALW/Roadmap-for-sustainable-solution.pdf>

- 5) Do 2024 r. znacznie zmniejszy szacowaną liczbę nielegalnie posiadanych sztuk broni palnej na Bałkanach Zachodnich.
 - 6) Systematycznie zmniejszy nadwyżki i zniszczy skonfiskowaną broń strzelecką i lekką oraz amunicję.
 - 7) Znacząco obniży ryzyko rozprzestrzeniania broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych oraz ich przekierowywania na nielegalny rynek.
2. W uzupełnieniu celów, o których mowa w ust. 1, w ramach niniejszego działania Unii zapewnia się wsparcie w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią w Republice Mołdawii, na Ukrainie i Białorusi.
3. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1 i 2, Unia, w drodze niniejszej decyzji:
- a) wspiera koordynowanie i monitorowanie realizacji planu działania na rzecz trwałego rozwiązania kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania BSiL i broni palnej oraz amunicji do nich, a także nielegalnego handlu taką bronią i amunicją na Bałkanach Zachodnich;
 - b) wspiera władze na Bałkanach Zachodnich w pełnej harmonizacji ich prawodawstwa dotyczącego kontroli broni z unijnymi ramami regulacyjnymi i innymi powiązаныmi zobowiązaniami międzynarodowymi; oraz
 - c) zapewnia wsparcie w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią na Bałkanach Zachodnich, w Republice Mołdawii, na Ukrainie i Białorusi poprzez ocenę zdolności i pomoc techniczną dla organów ścigania i straży granicznej.
4. Zakres geograficzny projektu obejmuje Bałkany Zachodnie, a jego bezpośredni beneficjenci to Albania, Bośnia i Hercegowina, Kosowo*, Czarnogóra, Serbia i była jugosłowiańska republika Macedonii. W ramach projektu będzie się ponadto dążyć do utrzymania wsparcia dla Republiki Mołdawii, Ukrainy i Białorusi, które borykają się z podobnymi wyzwaniami w zakresie kontroli BSiL, poprzez przekazywanie wiedzy i zdobytych doświadczeń oraz najlepszych praktyk opracowanych na Bałkanach Zachodnich od 2001 r.
5. Działania wynikające z niniejszej decyzji będą wykorzystywać postępy poczynione w wyniku wdrożenia poprzednich decyzji Rady wspierających SEESAC.
6. Szczegółowy opis projektu znajduje się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel.
2. Techniczną realizację projektu, o którym mowa w art. 1, prowadzi SEESAC, w razie potrzeby w koordynacji z kierującym europejską multidyscyplinarną platformą przeciwko zagrożeniom przestępstwami (EMPACT) bronią palną.
3. SEESAC wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z UNDP, który działa w imieniu SEESAC.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację finansowanego przez Unię projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 4 002 587,52 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2. W tym celu zawiera niezbędną umowę z UNDP, który działa w imieniu SEESAC. Umowa ta zawiera zobowiązanie SEESAC do zapewnienia, aby wkład Unii był wyekspozowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wdrażania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań przygotowywanych regularnie, co kwartał, przez SEESAC. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny.
2. Komisja składa sprawozdania z aspektów finansowych projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy po dniu zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3. Jednakże niniejsza decyzja wygasa sześć miesięcy po dniu jej wejścia w życie, jeśli umowa nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

WKŁAD UNIJNY W PROJEKT SEESAC DOTYCZĄCY KONTROLI DZIAŁAŃ ZWIĄZANYCH Z BSIL NA BAŁKANACH ZACHODNICH W RAMACH REALIZACJI PLANU DZIAŁANIA NA RZECZ TRWAŁEGO ROZWIĄZANIA KWESTII NIELEGALNEGO POSIADANIA I NIEWŁAŚCIWEGO WYKORZYSTYWANIA BSIL I BRONI PALNEJ ORAZ AMUNICJI DO NICH, A TAKŻE NIELEGALNEGO HANDLU TAKĄ BRONIĄ I AMUNICJĄ NA BAŁKANACH ZACHODNICH

1. Wprowadzenie i cele

Europa Południowo-Wschodnia pozostaje obszarem, który budzi obawy, a także ważnym wyzwaniem w strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (zwanej dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”). Pomimo znaczących postępów poczynionych w ostatnich latach, gromadzenie broni strzeleckiej i lekkiej (zwanej dalej „BSiL”) oraz amunicji, nieodpowiednie warunki przechowywania, nielegalne posiadanie, a także kształtowanie i wdrażanie polityki w zakresie braków w zdolnościach, połączone ze słabością systemów politycznych, nadal ograniczają skuteczność wysiłków w zakresie kontroli BSiL. Z tego względu, aby zapewnić dalsze postępy, zagwarantować korzyści i utworzyć drogę do długofalowego trwałego rozwiązania obejmującego pełną harmonizację z unijnymi ramami ustawodawczymi i regulacyjnymi oraz przestrzeganie standardów międzynarodowych, dalsze udzielanie wsparcia na rzecz zwalczania zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem i nielegalnym handlem BSiL w Europie Południowo-Wschodniej oraz z jej obszaru stanowi istotną część wysiłków Unii zmierzających do osiągnięcia celów strategii UE dotyczącej BSiL.

W celu rozwiązania pozostałych problemów w zakresie kontroli BSiL oraz wzmocnienia zaangażowania Bałkanów Zachodnich w zwalczanie nielegalnego handlu i niewłaściwego wykorzystywania broni palnej, po przeprowadzeniu konsultacji z właściwymi instytucjami i organizacjami międzynarodowymi, komisje ds. BSiL dla Bałkanów Zachodnich opracowały w dniu 29 maja 2018 r. w Tiranie plan działania na rzecz trwałego rozwiązania kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania BSiL i broni palnej oraz amunicji do nich, a także nielegalnego handlu taką bronią i amunicją na Bałkanach Zachodnich do roku 2024 (zwany dalej „planem działania”). Plan działania został zatwierdzony podczas szczytu Bałkanów Zachodnich w dniu 9 lipca 2018 r. w Londynie. Plan działania zakłada, że Bałkany Zachodnie będą regionem bezpieczniejszym oraz eksporterem bezpieczeństwa, w którym zostaną wprowadzone kompleksowe i trwałe mechanizmy nadzoru i kontroli, w pełni zharmonizowane ze standardami unijnymi i innymi standardami międzynarodowymi, mające na celu rozpoznawanie przypadków nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych oraz handlu nimi, a także zapobieganiu takim zjawiskom, ich ściganie i kontrolę. Plan działania został opracowany jako dokument zawierający wytyczne i jako taki zakłada uzgodnione poziomy efektywności oraz określa zobowiązania beneficjentów wymagane na poziomie strategicznym, politycznym i operacyjnym, w oparciu o polityczne zaangażowanie władz Bałkanów Zachodnich w realizację wytycznych i dokumentów strategicznych ONZ i Unii dotyczących kontroli broni.

Centrum Kontroli Broni Strzeleckiej i Lekkiej dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej (SEESAC), jako agencja wykonawcza regionalnego planu wdrożeniowego dotyczącego zwalczania rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i broni lekkiej, wspierało przygotowanie planu działania oraz będzie koordynować i wspierać jego realizację. Niniejsze działanie będzie zatem zwiększać zakres pomocy w zakresie kontroli BSiL na mocy decyzji 2010/179/WPZiB, 2013/730/WPZiB oraz (WPZiB) 2016/2356. Będzie stymulowało dalszy rozwój procesów i środków niezbędnych do osiągnięcia trwałej kontroli BSiL na Bałkanach Zachodnich.

Niniejsze działanie: a) będzie wspierać koordynację realizacji planu działania; b) zapewni wsparcie na rzecz harmonizacji ram ustawodawczych i regulacyjnych dotyczących BSiL i broni palnej z ramami unijnymi; oraz c) umożliwi lepsze zrozumienie obecnych luk i potrzeb w celu dalszej poprawy transgranicznych zdolności wykrywania nielegalnego handlu bronią palną poprzez tworzenie punktów kontaktowych ds. broni palnej w Europie Południowo-Wschodniej. Zapewni również lepszy ogólny obraz obecnej sytuacji oraz określi obszary, w których należy zapewnić wsparcie zdolności w zakresie zapobiegania nielegalnemu rozprzestrzenianiu BSiL i broni palnej oraz nielegalnemu handlowi taką bronią na Ukrainie i Białorusi, z wykorzystaniem pomocy zapewnianej na mocy decyzji (WPZiB) 2016/2356 we wspieraniu ograniczenia zagrożenia związanego z nielegalnym gromadzeniem BSiL i handlu nią w Europie Południowo-Wschodniej (SEESAC IV). Jako taka, realizacja niniejszego działania będzie uzupełniać działania w ramach decyzji (WPZiB) 2016/2356, umożliwiając zwiększenie ich wpływu na zwalczanie nielegalnego handlu bronią palną. Zapewni koordynację innych działań i inicjatyw w regionie dotyczących walki z handlem bronią palną, aby wykorzystać efekt synergii, zwiększyć interoperacyjność i zapobiegać powielaniu wysiłków⁽¹⁾.

Ogólnym celem projektu jest przyczynianie się do europejskiego i międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa poprzez zwalczanie zagrożeń, jakie niesie ze sobą gromadzenie BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni, a także

⁽¹⁾ Plan działania w sprawie nielegalnego handlu bronią palną między UE a regionem Europy Południowo-Wschodniej na okres 2015–2019; konkluzje Rady w sprawie realizacji cyklu polityki unijnej na lata 2018–2021 dotyczącej poważnej i zorganizowanej przestępczości międzynarodowej – EMPACT broń palna.

nielegalny handel nimi w Europie Południowo-Wschodniej i z jej obszaru. Jednocześnie zwiększy stabilność w regionie poprzez współpracę w ramach Rady Współpracy Regionalnej oraz partnerstwo z innymi odpowiednimi międzynarodowymi partnerami i inicjatywami.

Projekt bezpośrednio przyczyni się do realizacji strategii bezpieczeństwa UE, strategii UE dotyczącej BSiL, strategii UE dotyczącej broni palnej, planu działania w sprawie nielegalnego handlu bronią palną między UE a regionem Europy Południowo-Wschodniej na okres 2015–2019 (zwanego dalej „planem działania na lata 2015-2019), cyklu polityki UE w zakresie zorganizowanej i poważnej przestępczości międzynarodowej, w tym europejskiej multidyscyplinarnej platformy przeciwko zagrożeniom przestępstwami (EMPACT) broń palna, Traktatu o handlu bronią, planu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach, międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, protokołu ONZ dotyczącego broni palnej i rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325(2000) oraz w szczególności zwiększy regionalną współpracę na rzecz zwalczania zagrożeń związanych z rozprzestrzenianiem BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Wyniki projektu bezpośrednio przyczynią się także do realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 16 dotyczącego pokoju i sprawiedliwych społeczeństw, w szczególności celu nr 16.1 (znaczące ograniczenie wszelkich form przemocy i odsetka zgonów na całym świecie) i celu nr 16.4 (znaczące ograniczenie nielegalnych przepływów broni). Ponadto projekt będzie uzupełniał realizację planu działania Komisji dotyczącego nielegalnego handlu bronią palną i materiałami wybuchowymi w Unii.

Projekt umożliwi w szczególności:

- koordynowanie i monitorowanie realizacji planu działania na rzecz trwałego rozwiązania kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania BSiL i broni palnej oraz amunicji do nich, a także nielegalnego handlu taką bronią i amunicją na Bałkanach Zachodnich,
- wspieranie władz na Bałkanach Zachodnich w pełnej harmonizacji ich prawodawstwa dotyczącego kontroli broni z unijnymi ramami regulacyjnymi i innymi powiązаныmi zobowiązaniami międzynarodowymi, oraz
- zapewnienie wsparcia w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią na Bałkanach Zachodnich, w Republice Mołdawii, na Ukrainie i Białorusi poprzez ocenę zdolności i pomoc techniczną dla organów ścigania i straży granicznej.

W oparciu o skuteczne wdrażanie decyzji 2013/730/WPZiB, a także decyzji (WPZiB) 2016/2356, oraz zgodnie ze strategią UE dotyczącą BSiL, projekt zakładający kontynuację działań zmierza do dalszego wzmocnienia systemów kontroli partnerów oraz dalszego wspierania wielostronności poprzez wzmocnienie ugruntowanych regionalnych mechanizmów przeciwdziałania dostawom i destabilizującemu rozprzestrzenianiu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. Ponadto, w celu zapewnienia, aby zdolności wypracowane przez instytucje Europy Południowo-Wschodniej zostały wykorzystane także w przypadku innych problematycznych obszarów, projekt będzie dążyć do bardziej kompleksowego wymiaru regionalnego poprzez ukierunkowane działania w zakresie transferu wiedzy.

2. **Wybór agencji wykonawczej oraz koordynacja działań z innymi właściwymi inicjatywami dotyczącymi finansowania**

SEESAC jest wspólną inicjatywą Programu Narodów Zjednoczonych ds. Rozwoju (UNDP) i Rady Współpracy Regionalnej (RCC) i jako taka jest centralnym punktem w zakresie działań związanych z BSiL w Europie Południowo-Wschodniej. Jako agencja wykonawcza regionalnego planu wdrożeniowego dotyczącego zwalczania rozprzestrzeniania BSiL, SEESAC współpracuje od 2002 r. z krajowymi i międzynarodowymi zainteresowanymi stronami w Europie Południowo-Wschodniej nad wdrożeniem całościowego podejścia do kontroli BSiL poprzez realizację szerokiego zakresu działań obejmujących: ułatwianie strategicznej i operacyjnej współpracy regionalnej, wspieranie kształtowania polityki oraz zwiększanie zdolności instytucji, kampanie informacyjne i kampanie zbierania BSiL, zarządzanie zapasami, zmniejszanie nadwyżek oraz zwiększanie zdolności w zakresie znakowania i śledzenia, a także poprawa kontroli eksportu broni. W ten sposób SEESAC zdobył jedyne w swoim rodzaju zdolności i doświadczenie w prowadzeniu na poziomie regionalnym działań obejmujących wiele zainteresowanych stron, z wykorzystaniem wspólnego zaplecza politycznego i gospodarczego partnerów w regionie, zapewniając odpowiedzialność podmiotów na poziomie krajowym i regionalnym oraz długoterminową trwałość działań, a także stał się podstawowym organem w regionie w zakresie kontroli BSiL.

SEESAC nadal utrzymuje dwustronne i wielostronne kanały komunikacji ze wszystkimi właściwymi podmiotami i organizacjami. W tym celu SEESAC nadal prowadzi Sekretariat Regionalnej Grupy Sterującej ds. BSiL (RSG). Ponadto SEESAC prowadzi Sekretariat Inicjatywy Regionalnego Podejścia do Zmniejszania Zapasów (RASR). SEESAC bierze również udział w spotkaniach koordynacyjnych w zakresie BSiL i rozminowywania, nieformalnego mechanizmu koordynacji działań obejmujących NATO, Unię, Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) i SEESAC w zakresie kontroli BSiL. SEESAC regularnie uczestniczy w posiedzeniach wszystkich właściwych forów regionalnych. SEESAC utrzymuje nadal szeroką sieć formalnych i nieformalnych partnerstw z organizacjami takimi jak Centrum Współpracy w zakresie Bezpieczeństwa Regionalnego Centrum Wspierania Weryfikacji i Wdrażania Kontroli Zbrojeń (RACVIAC) oraz Forum OBWE ds. Współpracy w zakresie Bezpieczeństwa (FSC).

Regularne spotkania koordynacyjne, a także wymiana informacji i danych z innymi agendami ONZ, takimi jak m. in. UNODC i UNODA, odbywają się między innymi poprzez działania koordynacyjne ONZ w zakresie broni strzeleckiej (CASA). SEESAC działa zatem jako regionalny ośrodek koordynujący i punkt kontaktowy dla szerokiego spektrum kwestii związanych z reformą sektora bezpieczeństwa, koncentrujący się szczególnie na kontroli BSiL oraz zarządzaniu zapasami. SEESAC utrzymuje ścisłe kontakty z właściwymi instytucjami Unii, głównie DG ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych Komisji i Europol, a także inicjatywami realizowanymi pod przewodnictwem Unii, takimi jak EMPACT broń palna i Grupą Roboczą Europejskich Ekspertów ds. Broni Palnej (EFE), oraz pomaga im skutecznie dotrzeć do partnerów z Europy Południowo-Wschodniej.

SEESAC z siedzibą w Belgradzie działa obecnie w całej Europie Południowo-Wschodniej: prowadzi działalność w Albanii, Bośni i Hercegowinie, Kosowie, Czarnogórze, Serbii, byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii i Republice Mołdawii, a także zapewnia ograniczone wsparcie Ukrainie i Białorusi. W przeszłości SEESAC prowadził także działalność w Bułgarii, Chorwacji i Rumunii. Odpowiedzialność regionu za działania zapewnia Rada Współpracy Regionalnej oraz Regionalna Grupa Sterująca ds. BSiL, w ramach których wszyscy partnerzy z Europy Południowo-Wschodniej przedstawiają wytyczne strategiczne, inicjatywy i wnioski o działania SEESAC.

SEESAC jako pierwszy zastosował podejście oparte na radzeniu sobie ze wspólnymi problemami dzięki inicjatywom regionalnym, co dało w Europie Południowo-Wschodniej znakomite rezultaty nie tylko z powodu wynikłego z tego dzielenia się kluczowymi informacjami i propagowania zdrowego współzawodnictwa regionalnego, ale także z uwagi na fakt, że pomaga osiągać na poziomie krajowym i regionalnym stałe i dające się łatwo zmierzyć rezultaty dzięki całościowej realizacji. Organizacja dorocznych spotkań Regionalnej Grupy Sterującej ds. BSiL oraz udział SEESAC we wszystkich właściwych procesach i inicjatywach zapewnia terminową i uczciwą wymianę informacji, dobrą orientację sytuacyjną i perspektywę niezbędną, aby umożliwić realizację działań bez ich powielania, zgodnie z obecnymi potrzebami rządów i regionów oraz ze zmieniającymi się tendencjami.

SEESAC opiera wszystkie swoje działania na potrzebach wyrażonych przez partnerów i na zgromadzonych danych podstawowych oraz gwarantuje zatwierdzenie działań i polityczne poparcie przez krajowe zainteresowane strony jako warunek wstępny działań. Ponadto wszystkie wysiłki są podejmowane w ramach wsparcia procesów prowadzonych przez UE oraz z myślą o osiągnięciu unijnych standardów i kryteriów. SEESAC realizowało bardzo skutecznie poprzednie projekty finansowane przez Unię, zapewniając trwałe wyniki dzięki rozwijaniu odpowiedzialności partnerów za projekty i działania oraz zachęcaniu do niej, a także propagowaniu koordynacji regionalnej, wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk oraz badań regionalnych. Jego wiedza na temat BSiL oraz pogłębiona znajomość kwestii regionalnych i właściwych zainteresowanych stron czyni z SEESAC najlepszego partnera w realizacji tego konkretnego działania.

Projekt uzupełnia również działania krajowe i regionalne, dążąc do osiągnięcia jak największego efektu synergii. SEESAC będzie łączył swoje działania z następującymi międzynarodowymi działaniami pomocowymi:

— w Bośni i Hercegowinie:

- projekt unijny dotyczący zarządzania zapasami, wsparcia technicznego oraz zmniejszenia nadwyżki amunicji (EU STAR), finansowany z krótkoterminowego komponentu unijnego Instrumentu na rzecz Przyczyniania się do Stabilności i Pokoju i realizowany przez biuro UNDP w Sarajewie; projekt EU STAR opiera się na wynikach i wnioskach wyciągniętych z projektu EXPLODE, finansowanego przez Unię i realizowanego przez UNDP w okresie od kwietnia 2013 r. do listopada 2016 r., z myślą o dalszym wspieraniu tworzenia trwałego systemu zarządzania zapasami w Bośni i Hercegowinie,
- projekt finansowany przez Federalne Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niemiec koncentrujący się na przeciwdziałaniu nielegalnemu handlowi bronią (CIAT), wspierający budowanie zdolności policji granicznej Bośni i Hercegowiny oraz Ministerstwa Bezpieczeństwa Bośni i Hercegowiny w zakresie rozpoznawania nielegalnego handlu bronią palną, amunicją i materiałami wybuchowymi, z i poprzez terytorium Bośni i Hercegowiny, zapobiegania tym zjawiskom oraz przeciwdziałania im,
- mechanizm koordynacji ustanowiony przez Ministerstwo Obrony Bośni i Hercegowiny oraz podmioty międzynarodowe w ramach koordynacji EUFOR Althea, aby stale uzupełniać działania prowadzone obecnie przez społeczność międzynarodową w kwestii nadwyżek zapasów amunicji do broni konwencjonalnej utrzymywanych przez Ministerstwo Obrony Bośni i Hercegowiny oraz z myślą o wszelkich ewentualnych przyszłych planach kampanii na rzecz zbierania nielegalnej broni konwencjonalnej w Bośni i Hercegowinie.

Dotychczas osiągnięto znaczące korzyści dzięki ścisłej współpracy i koordynacji z tymi trzema projektami, co zaowocowało większą skutecznością;

- w Serbii – projekt dotyczący zarządzania zapasami amunicji do broni konwencjonalnej (CASM), finansowany przez Departament Stanu USA, UNDP i OBWE, ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa i ochrony w uprzednio wskazanych składach amunicji do broni konwencjonalnej oraz unieszkodliwienie zgłoszonych nadwyżek amunicji,
- w Czarnogórze – projekt demilitaryzacji (MONDEM), zarządzany przez UNDP we współpracy z OBWE, zmierzający do zmniejszania ryzyka proliferacji dzięki rozwijaniu bezpiecznej i zapewniającej ochronę infrastruktury związanej ze składowaniem amunicji do broni konwencjonalnej i systemów zarządzania, zmniejszania ryzyka wybuchów, jakie zagraża ludności, poprzez demilitaryzację mało szkodliwą dla środowiska, zniszczenia toksycznych odpadów niebezpiecznych (ciekłe paliwo raketowe) oraz wspierania reformy sektora obrony poprzez zniszczenie ograniczonej liczby systemów broni ciężkiej wskazanych przez Ministerstwo Obrony Czarnogóry,
- w byłej jugosłowiańskiej republice Macedonii – projekt w zakresie zmniejszania ryzyka rozprzestrzeniania broni i amunicji, który ma na celu zwiększenie bezpieczeństwa istniejących zapasów broni strzeleckiej i amunicji, zarządzany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i realizowany przez misję OBWE w Skopje,
- w Kosowie – projekt w zakresie ograniczania ryzyka związanego z bronią palną i materiałami wybuchowymi (FERM, dawny projekt KOSSAC), który miał pierwotnie na celu zmniejszenie przemocy zbrojnej w Kosowie oraz zwiększenie bezpieczeństwa ludności, i który służy wsparciu zainteresowanych stron w Kosowie w kontrolowaniu powszechnego nielegalnego posiadania i rozprowadzania BSiL oraz – poprzez zarządzanie oparte na analizie ryzyka i stosowanie podejścia opartego na dowodach – zminimalizowanie zagrożenia, jakie stwarza taka broń i materiały wybuchowe,
- na poziomie regionalnym – regionalna platforma reformy sektora bezpieczeństwa (RSSRP), ugruntowane zasoby, które zapewniają szybkie, skuteczne i oparte na zapotrzebowaniu odpowiedzi na potrzeby w zakresie praworządności na poziomie technicznym na całym świecie; dysponując mechanizmem szybkiego wdrażania opartym na jedynej w swoim rodzaju sieci ekspertów ds. bezpieczeństwa z doświadczeniem w dziedzinie reformy sektora bezpieczeństwa SEESAC, regionalna platforma reformy sektora bezpieczeństwa zapewnia zindywidualizowane wsparcie ze szczególnym uwzględnieniem kontroli BSiL oraz uwzględniania problematyki płci w polityce bezpieczeństwa.

SEESAC współpracuje regularnie z OBWE, NATO, Europol, EMPACT i Interpolem, a także z innymi właściwymi podmiotami, aby zagwarantować komplementarność działań, terminowość prac i efektywne kosztowo wykorzystanie zasobów.

3. Opis projektu

Nowy etap projektu SEESAC będzie wykorzystywał postępy poczynione w ramach decyzji 2013/730/WPZiB i w uzupełnieniu decyzji (WPZiB) 2016/2356.

Skoncentruje się na trzech głównych obszarach, przy utrzymaniu całościowego podejścia do radzenia sobie z zagrożeniem, jakie w regionie stwarza BSiL. Te trzy obszary dotyczą poziomu strategicznego/politycznego, a także aspektów operacyjnych, zatem bezpośrednio wspierają wszystkie poziomy kontroli BSiL, koncentrując się na: ścisłym koordynowaniu regionalnego podejścia do realizacji planu działania; zwiększeniu zdolności w zakresie harmonizacji prawodawstwa dotyczącego kontroli broni; oraz przyczyniając się do lepszego zrozumienia zdolności w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu handlowi na Ukrainie i Białorusi.

Wyniki projektu to w szczególności:

- skoordynowana realizacja planu działania na rzecz trwałego rozwiązania kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania BSiL i broni palnej oraz amunicji do nich, a także nielegalnego handlu taką bronią i amunicją na Bałkanach Zachodnich,
- wsparcie zapewnione pełnej harmonizacji prawodawstwa władz Bałkanów Zachodnich dotyczącego kontroli broni z unijnymi ramami regulacyjnymi i innymi powiązаныmi zobowiązaniami międzynarodowymi oraz standaryzacja w całym regionie,
- przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi bronią na Bałkanach Zachodnich, w Republice Mołdawii, na Ukrainie i Białorusi poprzez ocenę zdolności i pomoc techniczną dla organów ścigania i straży granicznej.

Strategia projektu opiera się na jedynym w swoim rodzaju podejściu SEESAC polegającym na wspieraniu zaufania i współpracy w regionie, co jest wstępnym warunkiem osiągnięcia konkretnych i wymiernych zmian. W szczególności, na poziomie regionalnym, różne procesy współpracy ułatwane przez SEESAC, angażujące zarówno decydentów politycznych, jak i praktyków działających na poziomie operacyjnym, okazały się istotnym

czynnikiem zapewniającym otoczenie konkurencyjne i sprzyjające przekazywaniu wiedzy, wymianie wiedzy specjalistycznej i wymianie informacji. Umożliwiło to nie tylko zwiększenie zdolności w tym regionie, ale, co ważniejsze, budowanie zaufania i tworzenie bezpośredniej współpracy między instytucjami a niezależnymi ekspertami, co – prócz innych czynników – pozwoliło przygotować plan działania. Z kolei atmosfera zawodowego zaufania stwarza możliwość czynienia na poziomie krajowym postępów w kwestiach, których dotyczy plan działania. Ponadto podejście oparte na współpracy regionalnej sprawiło, że region stał się bardziej przejrzysty i skuteczniejszy w wysiłkach na rzecz kontroli handlu bronią, co powoduje, że partnerzy z Europy Południowo-Wschodniej znajdują się – w wymiarze globalnym – wśród najbardziej przejrzystych państw pod względem sprawozdawczości dotyczącej transferu broni. Dlatego też projekt będzie w dalszym ciągu wspierać współpracę regionalną będącą istotnym czynnikiem umożliwiającym osiągnięcie wymiernych rezultatów.

Zakres geograficzny projektu obejmuje Bałkany Zachodnie, a jego bezpośredni beneficjenci to Albania, Bośnia i Hercegowina, Czarnogóra, Kosowo, Serbia i była jugosłowiańska republika Macedonii. Ponadto, w ramach projektu będzie się dążyć do dalszego wsparcia dla państw Europy Wschodniej, które borykają się z podobnymi wyzwaniami dotyczącymi kontroli BSiL, takich jak Republika Mołdawii, Ukraina i Białoruś, poprzez transfer wiedzy, doświadczeń zdobytych i najlepszych praktyk opracowanych na Bałkanach Zachodnich od 2001 r.

- 3.1. Koordynacja realizacji planu działania na rzecz trwałego rozwiązania kwestii nielegalnego posiadania i niewłaściwego wykorzystywania BSiL i broni palnej oraz amunicji do nich, a także nielegalnego handlu taką bronią i amunicją na Bałkanach Zachodnich

Cel

Zapewnienie skutecznej koordynacji wdrażania planu działania przez sześciu beneficjentów oraz towarzyszące im sześć harmonogramów opracowanych w konkretnych celach i mierzonych za pomocą kluczowych wskaźników efektywności. Postępy będą mierzone za pomocą mechanizmu monitorowania, oceny i sprawozdawczości w zakresie wyników osiągniętych w realizacji planu działania i harmonogramów partnerów dotyczących jego realizacji.

Opis

Partnerzy z Bałkanów Zachodnich potwierdzili na szczycie poświęconym Bałkanom Zachodnim, który odbył się w dniu 9 lipca 2018 r. w Londynie, wspólną determinację i wzmocnione zaangażowanie w położenie kresu nielegalnemu posiadaniu i niewłaściwemu wykorzystywaniu broni palnej oraz handlowi nią, zatwierdzając plan działania. Regionalny plan działania opracowany w ramach gruntownego procesu konsultacyjnego i przy wsparciu SEESAC uzupełnia istniejące działania Unii, aby przeciwdziałać temu zagrożeniu, zwłaszcza plan działania na lata 2015–2019, wspólny komunikat Komisji i Wysokiego Przedstawiciela w sprawie elementów strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do niej, a także prace związane z EMPACT Europol w regionie. Plan działania jest wynikiem konsensusu osiągniętego przez wszystkie zainteresowane strony w regionie w zakresie aktualnych wyzwań, celów ogólnych, które należy osiągnąć, oraz harmonogramu działań, jakie należy podjąć. Plan działania zapewnia ogólną platformę dla osiągnięcia wspólnie uzgodnionych kluczowych wskaźników efektywności na poziomie strategicznym, politycznym i operacyjnym. W związku z tym praca w ramach tego komponentu oznacza: skuteczną koordynację realizacji planu działania na poziomie regionalnym; zindywidualizowane wsparcie dla komisji ds. BSiL oraz właściwych organów we wdrażaniu ich harmonogramów dotyczących planu działania; okresowe monitorowanie i ocenę postępów w odniesieniu do wspólnie uzgodnionych kluczowych wskaźników wykonania; a także lepsze zrozumienie zdolności beneficjentów do realizacji działań w ramach obszarów funkcjonalnych planu działania.

W szczególności w projekcie przewiduje się koordynację realizacji planu działania poprzez:

- formalne regionalne spotkania koordynacyjne dotyczące planu działania skupiające się na postępach i wymianie informacji,
- zapewnienie usług ekspertów i wsparcia technicznego podczas lokalnych spotkań koordynacyjnych dotyczących planu działania monitorujących realizację harmonogramów partnerów,
- opracowywanie półrocznych sprawozdań z monitorowania i oceny dokumentujących postępy, wyzwania i potrzeby w zakresie realizacji planu działania, w oparciu o wspólnie uzgodnione kluczowe wskaźniki wykonania,
- śródkresową ocenę realizacji harmonogramów dotyczących planu działania obejmujących ocenę zdolności sześciu beneficjentów w zakresie kontroli BSiL,
- działania informacyjne i promocyjne dotyczące planu działania (w tym stworzenie platformy internetowej, zaangażowanie zainteresowanych stron i podnoszenie świadomości).

Wyniki projektu/wskaźniki realizacji:

- zorganizowanie do sześciu regionalnych spotkań koordynacyjnych dotyczących planu działania,
- umożliwienie podsumowywania postępów, wymiany informacji, przekazywania wiedzy i standaryzacji,
- organizowanie lokalnych posiedzeń koordynacyjnych (do 36 łącznie),
- opracowywanie półrocznych sprawozdań z monitorowania i oceny (do sześciu),
- śródkresową ocenę obejmującą ocenę zdolności przygotowaną dla sześciu beneficjentów planu działania,
- utworzenie platformy internetowej, aby zapewnić odpowiednie działania informacyjne i promocyjne dotyczące planu działania.

- 3.2. Wspieranie władz na Bałkanach Zachodnich w pełnej harmonizacji ich prawodawstwa dotyczącego kontroli broni z unijnymi ramami regulacyjnymi i innymi powiązanymi zobowiązaniami międzynarodowymi oraz standardy w całym regionie

Cel

Komponent ten zapewni kompleksowe wsparcie techniczne przy opracowywaniu i wdrażaniu silnych ram prawnych kontroli BSiL w pełni zharmonizowanych oraz zgodnych z unijnymi ramami regulacyjnymi i innymi umowami i standardami międzynarodowymi.

Opis

Cel 1 planu działania ma na celu zapewnienie, aby na Bałkanach Zachodnich, do 2023 r., wprowadzono przepisy w zakresie kontroli broni, w pełni zharmonizowane z unijnymi ramami regulacyjnymi i innymi powiązanymi zobowiązaniami międzynarodowymi. Istnieje wyraźna i pilna potrzeba przyjęcia na Bałkanach Zachodnich takich ram ustawodawczych i regulacyjnych dotyczących kontroli BSiL i broni, w celu skutecznego regulowania kontroli broni oraz ułatwienia reakcji na odnośne zagrożenia. Umożliwi to w konsekwencji zgodność prawodawstwa i procedur kontroli broni na Bałkanach Zachodnich oraz standaryzację procedur i praktyk w zakresie kontroli BSiL i broni palnej. Taka standaryzacja umożliwiłaby usunięcie przeszkód, które uniemożliwiają organom ścigania i sądownictwu podejmowanie bezpośredniej współpracy, wymianę informacji i prowadzenie wspólnych lub równoległych dochodzeń. Umożliwiłoby to również lepsze i skuteczniejsze reagowanie na zagrożenia związane z bronią palną na poziomie krajowym, regionalnym i europejskim. Ponadto, jako że problematyka płci często nie jest ani uwzględniana, ani odpowiednio ujmowana w ramach ustawodawczych i politycznych regulujących kontrolę BSiL w Europie Południowo-Wschodniej, co sprawia, że wysiłki na rzecz kontroli broni są mniej skuteczne w zapewnianiu bezpieczeństwa wszystkich obywateli – kobiet, mężczyzn, dziewcząt i chłopców – projekt przyczyni się do uwzględniania problematyki płci w prawodawstwie dotyczącym kontroli broni.

Wykorzystując wsparcie, jakie eksperci zapewniają władzom w regionie w ramach wdrażania decyzji 2013/730/WPZiB, komponent ten będzie wspierał władze w regionie w celu: zapewnienia lepszego zrozumienia obecnej wersji podstawowej i luk w ramach prawnych w odniesieniu do sześciu beneficjentów; zapewnienia wsparcia technicznego na rzecz pełnej harmonizacji z unijnymi ramami regulacyjnymi i innymi umowami i standardami międzynarodowymi; opracowania zindywidualizowanych krajowych i regionalnych warsztatów tematycznych; uaktualnienia regionalnego kompendium przepisów dotyczących broni; dokonania przeglądu ram prawnych beneficjentów projektu pod kątem uwzględniania problematyki płci w celu zapewnienia, aby polityki regulujące kontrolę broni uwzględniały kwestię powiązań między BSiL a problematyką płci; oraz zapewnienia kontynuowania programu szkoleń w zakresie problematyki płci. Działania będą również wspierać zwiększenie zdolności komisji ds. BSiL w zakresie informowania i promocji poprzez szkolenia dotyczące przygotowywania strategii medialnych.

Cele te będą realizowane poprzez:

- opracowanie oceny i analizy luk w ramach prawnych partnerów w zakresie kontroli BSiL oraz poziomu harmonizacji z ustawodawstwem unijnym i międzynarodowym, a także poziomu standaryzacji procedur w regionie,
- zapewnienia wsparcia dla standaryzacji i harmonizacji prawodawstwa poprzez ciągłe wsparcie doradcze i wsparcie udzielane na żądanie, a także organizowanie warsztatów tematycznych w zakresie przepisów dotyczących broni i kodeksów karnych zarówno na poziomie regionalnym, jak i krajowym,
- aktualizację regionalnego kompendium przepisów dotyczących broni, jako łatwego w korzystaniu przewodnika w zakresie prawodawstwa dotyczącego kontroli BSiL i broni palnej w regionie,
- dokonywanie przeglądu ram prawnych pod kątem uwzględniania problematyki płci, kontynuowanie programu szkoleń w zakresie problematyki płci,
- szkolenia dotyczące przygotowywania strategii medialnych.

Wyniki projektu/wskaźniki realizacji:

- ocena i analiza luk w (sześciu) sprawozdaniach dotyczących ram prawnych w przypadku każdego beneficjenta,
- do trzech warsztatów regionalnych i sześciu warsztatów tematycznych dla beneficjentów,
- zapewnianie, na żądanie, specjalistycznej wiedzy na temat aktualnego prawodawstwa i polityki,
- zaktualizowane kompendium przepisów dotyczących broni, przetłumaczone na wszystkie odpowiednie języki regionu,
- sprawozdania dotyczące uwzględniania aspektu płci w ramach prawnych dotyczących broni (sześć sprawozdań),
- program szkoleń w zakresie problematyki płci z udziałem dwóch szefów komisji ds. BSiL,
- przygotowanie strategii medialnej i szkolenia w tym zakresie.

3.3. Przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi bronią na Bałkanach Zachodnich, w Republice Mołdawii, na Ukrainie i Białorusi poprzez ocenę zdolności i pomoc techniczną dla organów ścigania i straży granicznej

Cel

Zmniejszenie zagrożenia związanego z nielegalnym handlem bronią palną poprzez zwiększanie zdolności organów ścigania i policji granicznej w zakresie dalszego gromadzenia, analizowania i wymiany informacji.

Opis

Komponent ten będzie służył ocenie zdolności władz regionalnych do prowadzenia zarówno działań prewencyjnych, jak i represyjnych niezbędnych do skutecznego rozpoznawania, uniemożliwiania i przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią palną, amunicją i materiałami wybuchowymi, z obszaru ich jurysdykcji i w jej ramach. Pomoc ta będzie koncentrowała się na dogłębnej ocenie potrzeb organów granicznych i policji kryminalnej w zakresie zasobów ludzkich i sprzętu niezbędnych do odpowiedniego i skutecznego funkcjonowania. Realizowany będzie projekt pilotażowy z myślą o ustanowieniu sieci informacyjnej w zakresie broni balistycznej w Europie Południowo-Wschodniej – efektywnej kosztowo struktury operacyjnej wymiany informacji balistycznych związanej bezpośrednio z Europolem oraz mającej na celu zautomatyzowanie gromadzenia i wymiany konkretnych informacji balistycznych o istniejącej przestępczości transgranicznej związanej z bronią palną, zapobieganie przestępczości oraz poprawę strategicznego obrazu charakteru i struktury przestępczości z użyciem broni palnej.

Proponowane działania będą uzupełniały działania wspierane przez Unię prowadzone w Europie Południowo-Wschodniej i będą z nimi ściśle koordynowane, w szczególności cykl polityki UE w zakresie zorganizowanej i poważnej przestępczości międzynarodowej, zwłaszcza operacyjnego planu działania EMPACT broń palna, a także działalność Europolu, Fronteksu i Interpolu. Ponadto działania w ramach tego komponentu przyczynią się do realizacji planu działania na lata 2015–2019.

Dodatkowo, w oparciu o udane podejście włączające władze Republiki Mołdawii, Ukrainy i Białorusi w trwające procesy współpracy regionalnej w Europie Południowo-Wschodniej, wskazano już wiele potrzeb w zakresie kontroli BSiL. Z myślą o zwiększeniu zdolności organów kontroli BSiL w Republice Mołdawii, na Ukrainie i Białorusi w zakresie zwalczania przestępczości ogólnie, oraz rozprzestrzeniania BSiL i broni palnej oraz handlu taką bronią w szczególności, w ramach tego komponentu ocenione zostaną krytyczne obszary kontroli BSiL w tych jurysdykcjach, co utoruje drogę ukierunkowanym działaniom w odpowiedzi na zagrożenia, jakie stanowi nielegalny handel BSiL.

Główne planowane działania:

- ocena potrzeb służb policji granicznej i policji kryminalnej Bałkanów Zachodnich w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią,
- opieranie się na aktualnych pracach związanych z ustanowieniem krajowych punktów kontaktowych ds. broni palnej, poprzez udzielanie praktycznego wsparcia w zakresie zdolności wymiany informacji, w szczególności dotyczących dowodów balistycznych, a także nabywanie wyspecjalizowanego sprzętu służącego wsparciu punktów kontaktowych ds. broni palnej,
- ocena zdolności Republiki Mołdawii, Ukrainy i Białorusi w odniesieniu do wybranych aspektów związanych z kontrolą BSiL, amunicji i materiałów wybuchowych, a także zwalczaniem nielegalnego handlu bronią palną, koncentrująca się między innymi na ramach prawnych i politycznych, zdolności w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami, kontroli granicznej, policji kryminalnej i działań sądowych w reakcji na handel ludźmi i niewłaściwe wykorzystywanie broni palnej. Szczegółowa ocena pozwoli wskazać możliwości, zagrożenia i wyzwania wraz z zaleceniami dotyczącymi ewentualnych ukierunkowanych działań w odpowiedzi na zagrożenia, jakie stanowi nielegalny handel BSiL.

Wyniki projektu/wskaźniki realizacji:

- ocena potrzeb służb policji granicznej i policji kryminalnej Bałkanów Zachodnich w zakresie przeciwdziałania nielegalnemu handlowi bronią,
- zwiększenie zdolności ekspertów i śledczych ds. balistyki w zakresie rozwiązywania problemów związanych z transgraniczną przestępczością z użyciem broni palnej,
- wdrożona struktura pilotażowa operacyjnej wymiany informacji balistycznych,
- ocena zdolności Republiki Mołdawii, Ukrainy i Białorusi w odniesieniu do wybranych aspektów związanych z kontrolą BSiL z wykorzystaniem wskazanych ukierunkowanych interwencji.

4. Beneficjenci

Bezpośrednimi beneficjentami projektu będą instytucje odpowiedzialne za kontrolę BSiL na Bałkanach Zachodnich. Organy odpowiedzialne za sprawy wewnętrzne, policja, straż graniczna i organy celne Republiki Albanii, Bośni i Hercegowiny, Kosowa, Czarnogóry, Serbii, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii i Republiki Mołdawii odniosą korzyści ze zwiększonych zdolności, wiedzy, ulepszonych procedur oraz efektywnego kosztowo specjalistycznego sprzętu niezbędnego dla kształtowania polityki, działań operacyjnych i technicznych w dziedzinie kontroli BSiL. Ponadto komisje ds. BSiL i inne instytucje odpowiedzialne za kontrolę BSiL w Europie Południowo-Wschodniej skorzystają ze szkoleń i wymiany informacji oraz ze współpracy regionalnej. Ponadto kluczowe instytucje odpowiedzialne za kontrolę BSiL w Republice Mołdawii, na Ukrainie i Białorusi odniosą korzyści z lepszego zrozumienia zagrożenia związanego z nielegalnym handlem bronią palną i ukierunkowanego przekazywania wiedzy.

Proponowane działania są w pełni zgodne z planem działania, a także z priorytetami partnerów w zakresie kontroli BSiL i zostały wsparte przez właściwe organy kontroli BSiL, które wyraziły swoje poparcie i zaangażowanie w osiąganie celów projektu.

Ludność krajów Bałkanów Zachodnich, Europy Wschodniej oraz Unii, zagrożona rozprzestrzenianiem BSiL na szeroką skalę, odniesie korzyści z projektu wraz ze zmniejszaniem się ryzyka.

5. Wyeksponowanie wkładu Unii

SEESAC podejmuje wszystkie odpowiednie środki niezbędne do upublicznienia faktu, że działanie zostało sfinansowane przez Unię. Takie środki będą prowadzone zgodnie z komunikatem Komisji oraz Podręcznikiem dotyczącym komunikacji i widoczności w ramach działań zewnętrznych Unii Europejskiej. SEESAC zapewni zatem wyeksponowanie wkładu Unii przez stosowne logo i działania promocyjne, podkreślanie roli odgrywanej przez Unię, zapewnianie przejrzystości swoich działań i podnoszenie świadomości co do przyczyn przyjęcia niniejszej decyzji oraz powodów wspierania tej decyzji przez Unię, a także rezultatów tego wsparcia. Na materiałach wyprodukowanych w ramach tego projektu w widocznym miejscu zostanie umieszczona flaga Unii zgodnie z unijnymi wytycznymi dotyczącymi prawidłowego wykorzystywania i reprodukcji flagi.

Z uwagi na fakt, że planowane działania znacznie różnią się zakresem i charakterem, zastosowany zostanie zestaw narzędzi promocyjnych obejmujących: tradycyjne media; strony internetowe; media społecznościowe; oraz materiały informacyjne i promocyjne, w tym infografiki, ulotki, biuletyny, komunikaty prasowe i – w stosownych przypadkach – inne materiały. Odpowiednio oznaczone zostaną publikacje, wydarzenia w przestrzeni publicznej, kampanie, wyposażenie i obiekty budowlane nabywane w ramach projektu. Aby jeszcze bardziej zwiększyć wpływ projektu poprzez podnoszenie świadomości wśród różnych rządów krajowych i społeczeństwa, społeczności międzynarodowej oraz mediów lokalnych i międzynarodowych, każda z grup, do której projekt ma dotrzeć, będzie informowana we właściwym języku. Szczególny nacisk położony zostanie na nowe media i obecność w internecie.

6. Okres obowiązywania

W oparciu o doświadczenia z wdrażania decyzji 2010/179/WPZiB i 2013/730/WPZiB oraz mając na uwadze regionalny zakres projektu, liczbę beneficjentów oraz liczbę i stopień skomplikowania planowanych działań, czas realizacji wynosi 36 miesięcy.

7. Warunki ogólne

Techniczną realizację niniejszego działania powierzono UNDP, działającemu w imieniu SEESAC, regionalnej inicjatywie funkcjonującej na mocy mandatu UNDP i Rady Współpracy Regionalnej. Jako agencja wykonawczą regionalnego planu wdrożeniowego dotyczącego zwalczania rozprzestrzeniania BSiL SEESAC jest centralnym punktem w zakresie kwestii związanych z BSiL w Europie Południowo-Wschodniej, w tym w zakresie ułatwiania koordynacji realizacji regionalnego planu działania.

UNDP, działając w imieniu SEESAC, będzie ogólnie odpowiedzialny za realizowanie działań projektu i za jego realizację. Czas trwania projektu wynosi trzy lata (36 miesięcy).

8. Partnerzy

SEESAC będzie bezpośrednio realizował działanie w ścisłej współpracy z komisjami ds. BSiL, a także władzami odpowiedzialnymi za sprawy wewnętrzne Albanii, Bośni i Hercegowiny, byłej jugosłowiańskiej republiki Macedonii, Czarnogóry, Kosowa, Serbii i Republiki Mołdawii, a także odpowiednimi instytucjami na Ukrainie i Białorusi. Inne instytucje będą ściśle zaangażowane, zgodnie z ustalonym całościowym, obejmującym wiele zainteresowanych stron podejściem do kontroli BSiL.

9. Sprawozdawczość

Sprawozdania, opisowe i finansowe, będą obejmować całość działania opisanego w odpowiedniej umowie dotyczącej konkretnego wkładu oraz w dołączonym do niej budżecie, niezależnie do tego, czy to działanie jest w całości finansowane przez Komisję, czy też jest przez nią współfinansowane.

Co kwartał przedstawiane będą opisowe sprawozdania z postępów prac, aby rejestrować i monitorować postępy w osiągnięciu kluczowych wyników.

10. Szacowany budżet

Całkowity szacunkowy koszt projektu finansowanego przez Unię wynosi 4 002 587,52 EUR.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2018/1789**z dnia 19 listopada 2018 r.****w sprawie wsparcia zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz rozprzestrzeniania takiej broni w państwach członkowskich Ligi Państw Arabskich**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 16 grudnia 2005 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi (zwaną dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”), którą następnie poddano przeglądowi w 2018 r., i która przedstawia wytyczne działań Unii w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej (zwaną dalej „BSiL”). W strategii UE dotyczącej BSiL odnotowano, że Unia będzie priorytetowo traktowała wspieranie regionalnych inicjatyw zmierzających do zwalczania nielegalnej BSiL i amunicją do tego rodzaju broni, zapewniając wsparcie finansowe i techniczne organizacjom regionalnym i krajowym odpowiedzialnym za wdrażanie odpowiednich instrumentów regionalnych.
- (2) W dniu 13 czerwca 2018 r. Komisja oraz Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) przedstawili wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie elementów strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, BSiL oraz amunicji do tych rodzajów broni, zatytułowany „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli”.
- (3) Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ) w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, przyjętej w dniu 25 września 2015 r., stwierdziła, że nie jest możliwe osiągnięcie zrównoważonego rozwoju bez pokoju i bezpieczeństwa oraz że nielegalne przepływy broni są jednym z czynników prowadzących do przemocy, braku bezpieczeństwa i niesprawiedliwości.
- (4) W swoim planie działań na rzecz rozbrojenia zatytułowanym „Zabezpieczenie naszej wspólnej przyszłości”, który został zainicjowany w dniu 24 maja 2018 r., Sekretarz Generalny ONZ wzywa do stosowania inkluzywnego, zintegrowanego i partycypacyjnego podejścia do kontroli broni strzeleckiej na poziomie krajowym oraz, w niektórych przypadkach, na poziomie subregionalnym.
- (5) Na trzeciej konferencji ONZ poświęconej przeglądowi postępów w realizacji programu działania na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (zwanego dalej „PoA”) państwa członkowskie ONZ zobowiązały się do wzmocnienia, w stosownych przypadkach, partnerstw i współpracy na wszystkich szczeblach w celu zapobiegania nielegalnemu handlowi BSiL oraz zwalczania go, w szczególności w zakresie kontroli granicznej; zarządzania zapasami i ochrona; niszczenia i unieszkodliwiania; znakowania, rejestrowania i śledzenia; a także nielegalnego pośrednictwa. Zobowiązały się one również do wzmocnienia współpracy z odpowiednimi organizacjami subregionalnymi i regionalnymi w zakresie usprawnienia realizacji PoA oraz wdrażania międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie.
- (6) Liga Państw Arabskich (zwana dalej „LPA”) jest organizacją regionalną skupiającą wszystkie kraje arabskie w celu propagowania i pogłębiania współpracy między jej członkami.
- (7) W 2016 r. Unia i LPA ustanowiły dialog strategiczny UE-LPA i powołały szereg grup roboczych.
- (8) Grupa Robocza ds. Broni Masowego Rażenia i Kontroli Zbrojeń określiła obszary priorytetowe z myślą o ewentualnej konkretnej współpracy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby wesprzeć państwa członkowskie LPA w realizacji na poziomie krajowym PoA ONZ oraz we wdrażaniu na poziomie krajowym międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, Unia będzie realizować następujące cele:

- zbudowanie w sposób trwały krajowej zdolności państw członkowskich LPA w zakresie zwalczania nielegalnego rozprzestrzeniania BSiL, zwalczania terroryzmu oraz zwiększania bezpieczeństwa w sytuacjach pokonfliktowych, przy pełnym poszanowaniu międzynarodowych standardów praw człowieka,
- zbudowanie w sposób trwały regionalnej zdolności LPA w zakresie podejmowania tych samych wyzwań,

- wzmocnienie kontroli sprawowanej na poziomie krajowym przez państwa członkowskie LPA nad BSiL na kluczowych etapach cyklu życia takiej broni,
 - zintensyfikowanie wymiany najlepszych praktyk oraz zdobytych doświadczeń.
2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Unia, w drodze niniejszej decyzji, wspiera działania w następujących dziedzinach:
- kontrola transferu BSiL (zwalczanie nielegalnych przepływów broni) na poziomie międzynarodowym,
 - identyfikacja i eliminowanie źródeł nielegalnej broni strzeleckiej (budowanie zdolności organów egzekwowania prawa),
 - inne środki związane z kontrolą broni strzeleckiej, w tym zarządzaniem zapasami, kontrolą powiązanych dostaw oraz w zakresie bezpieczeństwa,
 - rozbrojenie, demobilizacja i reintegracja,
 - dostarczanie informacji dotyczących nielegalnej BSiL oraz wzmacnianie kontroli BSiL.
3. Szczegółowy opis projektu, o którym mowa w ust. 1 i 2, zamieszczono w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel.
2. Techniczne wykonanie projektu, o którym mowa w art. 1, przeprowadza Small Arms Survey (zwany dalej „SAS”), reprezentowany przez Instytut Studiów Podyplomowych Stosunków Międzynarodowych i Rozwoju, wspomagany przez Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnej (Interpol) i Światową Organizację Celną (WCO), w ścisłej współpracy z Sekretariatem LPA.
3. SAS, wspierany przez Interpol i WCO, wykonuje swoje zadania pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z SAS.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację finansowanego przez Unię projektu, o którym mowa w art. 1, wynosi 2 858 550 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2. W tym celu Komisja zawiera niezbędną umowę z SAS. Umowa ta musi zawierać zobowiązanie SAS do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja podejmuje starania w celu zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań przygotowywanych regularnie, co kwartał, przez SAS. Sprawozdania te stanowią podstawę oceny przeprowadzanej przez Radę.
2. Komisja składa sprawozdania z aspektów finansowych projektu, o którym mowa w art. 1.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesięcy po dniu zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3. Jednakże niniejsza decyzja wygasa sześć miesięcy po dniu jej wejścia w życie, jeśli umowa ta nie zostanie zawarta w tym okresie.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 listopada 2018 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz rozprzestrzeniania takiej broni w państwach członkowskich Ligi Państw Arabskich (2018–2020)

1. Kontekst i uzasadnienie wsparcia w ramach WPZiB

Projekt ten będzie opierać się na wcześniejszych działaniach Ligi Państw Arabskich (zwanej dalej „LPA”) oraz Unii służących wspieraniu państw członkowskich LPA w zwalczaniu nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej (zwanej dalej „BSiL”) w regionie arabskim. Wyeliminowanie nielegalnej broni strzeleckiej w regionie arabskim ma kluczowe znaczenie dla ograniczenia wszelkich form przemocy, a także dla propagowania zrównoważonego rozwoju i dobrobytu zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ), zarówno w regionie arabskim, jak i w sąsiednich regionach, w tym w Europie.

Konkretniej rzecz ujmując, celem projektu jest zwiększenie zdolności państw członkowskich LPA do realizacji programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach (zwanego dalej „PoA”) oraz międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, zgodnie z priorytetami i potrzebami określonymi przez państwa członkowskie LPA. Ramy normatywne projektu obejmują również Agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, w szczególności jej cel 16.4. Jako punkty odniesienia dla związanych z projektem działań na rzecz budowania zdolności (kontroli wywozu i przywozu, zapobiegania przekierowywaniu na nielegalny rynek itd.) mogłyby również służyć – w zależności od preferencji przyjmującego państwa członkowskiego LPA – protokół ONZ o handlu bronią i Traktat o handlu bronią.

2. Cele projektu i jego trwałe oddziaływanie

Podstawowym celem projektu jest trwałe wzmocnienie zdolności państw członkowskich LPA w zakresie realizacji PoA oraz wdrażania międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, w tym w celu zwalczania nielegalnej broni strzeleckiej oraz terroryzmu, zgodnie z priorytetami i potrzebami określonymi przez państwa członkowskie LPA. Aby osiągnąć ten cel, w ramach projektu realizuje się następujące cele główne:

- a) zbudowanie w sposób trwały krajowej zdolności państw członkowskich LPA w zakresie zwalczania nielegalnego rozprzestrzeniania BSiL, zwalczania terroryzmu oraz zwiększania bezpieczeństwa w sytuacjach pokonfliktowych;
- b) zbudowanie w sposób trwały zdolności regionalnej LPA w zakresie podejmowania tych samych wyzwań;
- c) wzmocnienie kontroli sprawowanej na poziomie krajowym przez państwa członkowskie LPA nad BSiL na kluczowych etapach cyklu życia takiej broni;
- d) zintensyfikowanie wymiany najlepszych praktyk oraz zdobytych doświadczeń.

Z konsultacji z państwami członkowskimi LPA wynika, że starają się one o pomoc i wsparcie w konkretnych dziedzinach, ze szczególnym naciskiem na budowanie krajowych zdolności w zakresie zwalczania nielegalnych przepływów broni (dalsze szczegóły można znaleźć w pkt 3). Wszystkie elementy projektu, w tym te, które odnoszą się do oceny potrzeb oraz oceny dokonywanej po realizacji projektu, mają w rzeczywistości zapewnić, aby projekt przyniósł trwałe korzyści jego docelowym beneficjentom – tj. instytucjom rządowym i urzędnikom w państwach członkowskich LPA, a także Sekretariatowi LPA (Wydziałowi ds. Kontroli Zbrojeń i Rozbrojenia).

3. Opis działania

Unijny projekt w zakresie zwalczania nielegalnego handlu BSiL oraz rozprzestrzeniania takiej broni w państwach członkowskich LPA (2018–2020) ma odpowiedzieć na potrzeby, które państwa członkowskie LPA zgłosiły w następujących obszarach priorytetowych:

Obszar 1:

Kontrola transferu BSiL (zwalczanie nielegalnych przepływów broni) na poziomie międzynarodowym

- 1.1. Wydawanie zezwoleń na wywóz/przywóz/tranzyt oraz kontrola (ocena ryzyka itd.)
- 1.2. Zapobieganie przekierowywaniu BSiL do nieupoważnionych odbiorców
- 1.3. Wykrywanie BSiL oraz części do takiej broni podczas inspekcji transportowanych towarów i ładunku (metody i techniki inspekcji oraz sprzęt wykorzystywany do tych celów itd.)

Obszar 2:

Identyfikacja i eliminowanie źródeł nielegalnej broni strzeleckiej (budowanie zdolności organów egzekwowania prawa)

- 2.1. Kontrola granic lądowych, powietrznych i morskich, w tym transfer technologii
- 2.2. Znakowanie, rejestrowanie i śledzenie
- 2.3. Dodatkowe techniki i metody w zakresie prowadzenia dochodzeń dotyczących broni oraz inspekcji (wykorzystanie informacji balistycznych, wskazywanie/eliminowanie szlaków i metod przemytu itp.)

Obszar 3:

Inne środki związane z kontrolą broni strzeleckiej

- 3.1. Zarządzanie zapasami i ochrona

Obszar 4:

Rozbrojenie, demobilizacja i reintegracja

- 4.1. Wymiana wiedzy fachowej, najlepszych praktyk oraz zdobytych doświadczeń w zakresie rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji
- 4.2. Pomoc w opracowywaniu krajowych programów w zakresie rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji
- 4.3. Inne formy wsparcia dla państw członkowskich LPA w fazie pokonfliktowej

Należy zauważyć, że element ten, choć zgłoszony przez niektóre państwa członkowskie LPA, wzbudził ogólnie mniejsze zainteresowanie niż inne obszary wymienione w niniejszej sekcji. Z tego względu nie jest głównym obszarem, na którym koncentrować się będzie projekt.

Obszar 5:

Dostarczanie informacji dotyczących nielegalnej BSIL oraz wzmocnienie kontroli

- 5.1. Ocena przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich LPA; doradztwo w zakresie ewentualnych poprawek i zmian
- 5.2. Tłumaczenie na język arabski odpowiednich opracowań naukowych, publikowanych wyników badań i innych dokumentów

Zgodnie z powyższymi potrzebami projekt będzie obejmować następujące elementy:

- 1) Koordynację regionalną: posiedzenie inicjujące w Kairze
- 2) Koordynację subregionalną: warsztaty subregionalne
- 3) Misje oceniające
- 4) Szkolenia w poszczególnych krajach
- 5) Wsparcie legislacyjne
- 6) Dostarczanie informacji w języku arabskim
- 7) Koordynację regionalną: posiedzenie podsumowujące w Kairze
- 8) Monitorowanie i ocenę projektu (w tym kontrolę finansową)

- 3.1. Koordynacja regionalna: posiedzenie inicjujące w Kairze

- 3.1.1. Cel: Zwiększanie wiedzy na temat projektu, nawiązanie kontaktów z państwami członkowskimi LPA oraz rozpoczęcie określania konkretnych potrzeb poszczególnych krajów (wstępna ocena potrzeb) (obszary priorytetowe 1–5).

- 3.1.2. Działania: Tygodniowe posiedzenie inicjujące w Kairze obejmujące wszystkie aspekty projektu (obszary priorytetowe 1–5), którego uczestnikami mają być urzędnicy wysokiego szczebla z państw członkowskich LPA, a także urzędnicy LPA odpowiedzialni za kwestie dotyczące projektu.

- 3.1.3. Wyniki działania: Ustanowienie kontaktów z państwami członkowskimi LPA; określenie konkretnych potrzeb poszczególnych krajów; sporządzenie sprawozdania podsumowującego posiedzenie.

- 3.2. Koordynacja subregionalna: warsztaty subregionalne
- 3.2.1. Cel: Na poziomie subregionalnym umożliwienie państwom członkowskim LPA wymiany doświadczeń i dobrych praktyk oraz określenia priorytetów w obszarach dotyczących projektu (obszary priorytetowe 1–4).
- 3.2.2. Działania: Tygodniowe warsztaty, które odbyłyby się w przybliżeniu w połowie realizacji projektu w trzech różnych podregionach (wstępnie: Maghreb, arabski Sahel i Afryka Wschodnia; Maszrek, Półwysep Arabski i Irak) (ogółem trzy tygodnie). Państwa członkowskie LPA uczestniczące w każdym z warsztatów zostałyby określone na posiedzeniu inicjującym w Kairze (pkt 3.1) lub krótko po nim.
- 3.2.3. Wyniki działania: Wymiana doświadczeń i dobrych praktyk w obszarach dotyczących projektu; określenie priorytetów dotyczących realizacji projektu; sporządzenie sprawozdania podsumowującego warsztaty.
- 3.3. Misje oceniające
- 3.3.1. Cel: Ustalenie potrzeb danego kraju oraz przygotowanie działań następczych – szkoleń i działań pomocowych prowadzonych w poszczególnych krajach (obszary priorytetowe 1–5).
- 3.3.2. Działania: Wizyty w państwach członkowskich LPA ubiegających się o pomoc.
- 3.3.3. Wyniki działania: Ukończenie misji oceniających; sporządzenie krótkiego sprawozdania dotyczącego każdej z misji, wyłącznie do wiadomości przyjmującego państwa członkowskiego LPA, w celu określenia jego konkretnych potrzeb (wskazanie istniejących polityk i środków, luk prawnych lub innych, a także przeszkód w eliminowaniu takich luk).
- 3.4. Szkolenia w poszczególnych krajach
- 3.4.1. Cel: Zbudowanie trwałych zdolności w zakresie kontroli broni strzeleckiej w przyjmującym państwie członkowskim LPA zgodnie z interesami i potrzebami tego państwa (obszary priorytetowe 1–4).
- 3.4.2. Działania:
- Szkolenia prowadzone w państwach członkowskich LAS ubiegających się o pomoc. Ze szkoleń mogłyby korzystać wszystkie 22 państwa członkowskie LPA (po jednym tygodniu dla danego państwa) lub mniejsza liczba państw członkowskich LPA (wielokrotne wizyty w tych państwach, na przykład dwa tygodnie szkoleń dla 11 państw członkowskich LPA).
- Każde tygodniowe szkolenie będzie obejmować następujące elementy: a) dzień otwarcia, podczas którego urzędnicy rządowi wysokiego szczebla zapoznają się ze wszystkimi aspektami projektu, które są istotne dla danego państwa członkowskiego LPA; b) dwudniowe szkolenie kierowników z jednostek terenowych (eksperti pracujący w ramach projektu równoległe zajmujący się obszarami, które są przedmiotem zainteresowania/ istotne dla danego państwa członkowskiego LPA); c) dwudniowe praktyczne szkolenia pracowników w terenie (eksperti pracujący w ramach projektu równoległe zajmujący się obszarami, które są przedmiotem zainteresowania/ istotne dla danego państwa członkowskiego LPA).
- W przypadku wielokrotnych wizyt celem projektu byłoby dążenie do wzmocnienia odpowiedzialności krajowej przez rozszerzenie zakresu i zintensyfikowanie szkolenia prowadzonego podczas pierwszej wizyty, zwłaszcza w obszarach określonych przez przyjmujące państwo członkowskie LPA jako priorytetowe.
- 3.4.3. Wyniki działania: wyniki szkoleń zostaną poddane ocenie w celu ustalenia, w jakim stopniu osiągnięto cele projektu dotyczące budowania potencjału.
- 3.5. Wsparcie legislacyjne
- 3.5.1. Cel: Ocena prawodawstwa dotyczącego broni strzeleckiej w państwach członkowskich LPA ubiegających się o pomoc; określenie ewentualnych poprawek i zmian w prawodawstwie (obszary priorytetowe 1–4).
- 3.5.2. Działania: Analizy dokumentacji i kontakty z państwem członkowskim LPA ubiegającym się o pomoc; wizyta w terenie (tydzień); oraz sprawozdanie podsumowujące i współdziałanie z państwem członkowskim LPA ubiegającym się o pomoc.
- 3.5.3. Wyniki działania: Sporządzenie krótkiego sprawozdania, wyłącznie do wiadomości przyjmującego państwa członkowskiego LPA, określającego ewentualne poprawki i zmiany w prawodawstwie.

- 3.6. Dostarczanie informacji w języku arabskim
 - 3.6.1. Cel: Spełnienie potrzeb państw członkowskich LPA w zakresie niezależnych i wiarygodnych informacji w języku arabskim na temat broni strzeleckiej oraz przemocy zbrojnej (obszar priorytetowy 5).
 - 3.6.2. Działania: Tłumaczenie kluczowych publikacji i dokumentów na język arabski (opublikowanych sprawozdań, wytycznych dotyczących najlepszych praktyk itp.). Wśród takich dokumentów mógłby się znaleźć przewodnik Small Arms Survey do procesu ONZ w zakresie broni strzeleckiej oraz matryca bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami również opracowana przez Small Arms Survey.
 - 3.6.3. Wyniki działania: Szczegółowe rezultaty działania obejmowałyby tłumaczenie ważnych książek, sprawozdań i dokumentów informacyjnych, a także wydawanie podcastów i wpisy na blogach w języku arabskim. Niniejsze działanie pozwoliłoby w istotnym stopniu zwiększyć dostępności niezależnych, wiarygodnych informacji w języku arabskim na temat broni strzeleckiej i przemocy zbrojnej.
- 3.7. Koordynacja regionalna: posiedzenie podsumowujące w Kairze
 - 3.7.1. Cel: Przeprowadzenie oceny projektu oraz opracowanie planu przyszłej współpracy (obszary priorytetowe 1–5).
 - 3.7.2. Działania: Dwudniowe posiedzenie, które ma się odbyć w Kairze na zakończenie projektu: jego uczestnikami mają być urzędnicy wysokiego szczebla z państw członkowskich LPA oraz urzędnicy LPA odpowiedzialni za kwestie dotyczące projektu.
 - 3.7.3. Wyniki działania: Poddanie dyskusji i ocena projektu; opracowanie planów przyszłej współpracy w zakresie kontroli broni strzeleckiej; sporządzenie sprawozdania podsumowującego posiedzenie.
- 3.8. Monitorowanie i ocena projektu
 - 3.8.1. Cel: Zapewnienie, aby projekt osiągnął swoje merytoryczne cele oraz aby wydatki związane z projektem zostały dokonane zgodnie z uzgodnionym budżetem.
 - 3.8.2. Działania: Aby dokonać pomiaru oddziaływania różnych elementów projektu, projekt ten będzie obejmował zarówno wewnętrzny, jak i zewnętrzny mechanizm monitorowania. Wewnętrznym mechanizmem monitorowania będzie kierować przebywający na miejscu specjalista ds. zarządzania opartego na rezultatach, którego będzie wspierać personel projektu. Ocena zewnętrzna będzie obejmować nabór zewnętrznego zespołu oceniającego, który pod koniec realizacji projektu uda się na dwudniowe posiedzenie w Kairze, odwiedzi wybrane uczestniczące państwa członkowskie LPA (nie więcej niż osiem) oraz siedziby głównych podmiotów realizujących projekt – Small Arms Survey, Międzynarodową Organizację Policji Kryminalnej (Interpol) i Światową Organizację Celną (WCO). W ramach projektu zostanie także przeprowadzona kontrola finansowa zgodnie z wymogami unijnymi.
 - 3.8.3. Wyniki działania: Ukończenie oceny oddziaływania projektu; ukończenie kontroli finansowej.
4. Agencje wykonawcze i partnerstwa

Small Arms Survey (zwany dalej „SAS”), ośrodek badawczy działający przy Instytucie Studiów Podyplomowych Stosunków Międzynarodowych i Rozwoju w Genewie (Szwajcaria), będzie główną agencją wykonawczą. Podczas realizacji projektu SAS będzie korzystać w szczególności z wkładów Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol) i Światowej Organizacji Celnej (WCO). Interpol będzie odpowiedzialny przede wszystkim za obszary priorytetowe 2.2 i 2.3 (budowanie zdolności organów egzekwowania prawa), a WCO – za obszary priorytetowe 1 i 2.1 (kontrola transferu broni, w tym kontrola granic).

W razie potrzeby SAS będzie zlecał innym organizacjom świadczenie pomocy w zakresie innych elementów projektu (ewentualnie także w zakresie zarządzania zapasami i ochrony). W zależności od potrzeb i preferencji uczestniczących państw członkowskich LPA, inne organizacje, w tym organizacje społeczeństwa obywatelskiego, a także niektóre wyspecjalizowane agencje LPA, mogłyby również wносить wkład w realizację projektu.

Agencje wykonawcze będą również koordynować prace z organizacjami rządowymi i pozarządowymi działającymi w państwach członkowskich LPA, a także z wszelkimi programami unijnymi realizowanymi w tych krajach, w celu zapewnienia, aby wszystkie działania podejmowane w ramach projektu uzupełniały i wykorzystywały istniejące inicjatywy.

SAS i jego partnerzy realizujący projekt podejmą również odpowiednie środki w celu zapewnienia wyeksponowania projektu zgodnie z wytycznymi unijnymi.

5. Okres obowiązywania

Przewiduje się, że projekt będzie trwał 24 miesiące. W zależności od zainteresowania państw członkowskich LPA i dostępnego finansowania, przedłużenie projektu po upływie wstępnego dwuletniego okresu pozwoliłoby na kontynuowanie i konsolidację działań w zakresie budowania zdolności podjętych w początkowej fazie projektu. Przykładowo, szkolenie prowadzone dla danego państwa członkowskiego LPA w początkowej fazie projektu można by powtórzyć, rozszerzyć jego zakres i dokonać jego analizy obejmując nim większą liczbę personelu w celu zapewnienia trwałości wyników szkolenia. Państwa członkowskie LPA, które w początkowej fazie projektu nie otrzymały pełnego szkolenia lub wsparcia w zakresie prawodawstwa, o które się ubiegały, mogłyby je otrzymać w drugiej fazie. Państwa członkowskie LPA, które stwierdziły nowe potrzeby lub priorytety w zakresie kontroli zbrojeń – wykorzystując, na przykład zdolności wypracowane w pierwszej fazie projektu – mogłyby otrzymać pomoc w tych obszarach w drugiej fazie.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2018/1790**z dnia 16 listopada 2018 r.****uchylająca decyzję 2002/623/WE ustanawiającą noty wyjaśniające w sprawie oceny zagrożenia ekologicznego przeprowadzanej dla organizmów zmodyfikowanych genetycznie***(notyfikowana jako dokument nr C(2018) 7513)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającą dyrektywę Rady 90/220/EWG ⁽¹⁾, w szczególności akapit pierwszy załącznika II do tej dyrektywy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W decyzji Komisji 2002/623/WE ⁽²⁾ ustanowiono noty wyjaśniające w sprawie celu, elementów, zasad ogólnych oraz metodologii oceny zagrożenia ekologicznego, o których mowa w załączniku II do dyrektywy 2001/18/WE.
- (2) W nowszych i bardziej szczegółowych wytycznych dotyczących oceny ryzyka środowiskowego w odniesieniu do organizmów zmodyfikowanych genetycznie („GMO”) przyjętych przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) i przez Europejską Agencję Leków („Agencja”) przedstawiono obszernie wyjaśnienia uzupełniające dotyczące wdrożenia załącznika II do dyrektywy 2001/18/WE. Po przyjęciu tych bardziej szczegółowych wytycznych decyzja 2002/623/WE stopniowo straciła swoją wartość dodaną.
- (3) Dyrektywą Komisji (UE) 2018/350 ⁽³⁾ zmieniającą dyrektywę 2001/18/WE uaktualniono załącznik II do dyrektywy 2001/18/WE poprzez włączenie i wykorzystanie ulepszonych wytycznych Urzędu w sprawie oceny ryzyka środowiskowego przeprowadzanej dla roślin zmodyfikowanych genetycznie, przyjętych w październiku 2010 r. ⁽⁴⁾, biorąc przy tym pod uwagę, że załącznik II ma zastosowanie do wszystkich GMO, a nie tylko do roślin genetycznie zmodyfikowanych. Decyzja 2002/623/WE sama służyła jako podstawa do opracowania wytycznych Urzędu. W związku z tym przepisy załącznika II do dyrektywy 2001/18/WE są obecnie bardziej szczegółowe, a noty wyjaśniające ustanowione decyzją 2002/623/WE nie są już potrzebne.
- (4) Należy zatem uchylić decyzję 2002/623/WE.
- (5) Decyzję 2002/623/WE należy uchylić również w celu uproszczenia przepisów, aby ograniczyć liczbę dokumentów zawierających wytyczne, które podmioty i właściwe organy muszą uwzględnić przy przeprowadzaniu oceny ryzyka dla środowiska naturalnego zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2001/18/WE.
- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 30 ust. 1 dyrektywy 2001/18/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Decyzja 2002/623/WE traci moc.

⁽¹⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2002/623/WE z dnia 24 lipca 2002 r. ustanawiająca noty wyjaśniające uzupełniające załącznik II do dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów genetycznie zmodyfikowanych i uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG (Dz.U. L 200 z 30.7.2002, s. 22).⁽³⁾ Dyrektywa Komisji (UE) 2018/350 z dnia 8 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/18/WE w odniesieniu do oceny ryzyka organizmów zmodyfikowanych genetycznie dla środowiska naturalnego (Dz.U. L 67 z 9.3.2018, s. 30).⁽⁴⁾ Panel EFSA ds. organizmów modyfikowanych genetycznie; Wytyczne w sprawie oceny ryzyka środowiskowego przeprowadzanej dla roślin genetycznie zmodyfikowanych. Dziennik EFSA 2010; 8(11):1879. [111 s.] doi:10.2903/j.efsa.2010.1879.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2018 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA (WPZiB) 2018/1791**z dnia 6 listopada 2018 r.****w sprawie mianowania dowódcy sił misji UE dla misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) (EUTM Mali/2/2018)**

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 38,

uwzględniając decyzję Rady 2013/34/WPZiB z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji 2013/34/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) do podejmowania stosownych decyzji dotyczących sprawowania kontroli politycznej i kierownictwa strategicznego w odniesieniu do EUTM Mali, w tym decyzji w sprawie mianowania kolejnych dowódców sił misji UE dla EUTM Mali.
- (2) W dniu 23 stycznia 2018 r. KPiB przyjął decyzję (WPZiB) 2018/135 ⁽²⁾ w sprawie mianowania generała brygady Enrique MILLÁNA MARTÍNEZA dowódcą sił misji UE dla EUTM Mali.
- (3) W dniu 5 października 2018 r. Niemcy zaproponowały mianowanie generała brygady Petera MIROWA dowódcą sił misji UE dla EUTM Mali po zakończeniu kadencji generała brygady Enrique MILLÁNA MARTÍNEZA, od dnia 12 listopada 2018 r.
- (4) W dniu 5 października 2018 r. Komitet Wojskowy UE poparł to zalecenie.
- (5) Należy zatem podjąć decyzję o mianowaniu generała brygady Petera MIROWA. Należy uchylić decyzję (WPZiB) 2018/135.
- (6) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. Dania nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Generał brygady Peter MIROW zostaje mianowany z dniem 12 listopada 2018 r. dowódcą sił misji UE dla misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali).

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się decyzję (WPZiB) 2018/135.

⁽¹⁾ Dz.U. L 14 z 18.1.2013, s. 19.⁽²⁾ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (WPZiB) 2018/135 z dnia 23 stycznia 2018 r. w sprawie mianowania dowódcy sił misji UE dla misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia malijskich sił zbrojnych (EUTM Mali) (EUTM Mali/1/2018) (Dz.U. L 24 z 27.1.2018, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dnia 12 listopada 2018 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 6 listopada 2018 r.

W imieniu Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa
S. FROM-EMMESBERGER
Przewodnicząca

DECYZJA TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI**z dnia 16 października 2018 r.****w sprawie składania i doręczania pism procesowych za pośrednictwem aplikacji e-Curia**

TRYBUNAŁ,

uwzględniając regulamin postępowania, w szczególności art. 48 § 4 i art. 57 § 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu dostosowania się do rozwoju technologii łączności stworzona została aplikacja informatyczna umożliwiająca składanie i doręczanie pism procesowych drogą elektroniczną.
- (2) Wspomniana aplikacja, oparta na elektronicznym mechanizmie uwierzytelnienia z łącznym zastosowaniem indywidualnych identyfikatora i hasła, spełnia wymogi, by dokumenty przekazywane były w autentycznym i nienaruszonym kształcie oraz z zachowaniem poufności.
- (3) Zważywszy na pozytywny odbiór aplikacji wśród użytkowników i na uzyskiwane dzięki niej korzyści, w szczególności płynące z szybkości przepływu korespondencji tą drogą, należy poszerzyć krąg korzystających z niej osób oraz umożliwić sądom państw członkowskich składanie i odbieranie pism procesowych tą drogą w ramach rozpatrywania przez Trybunał wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- (4) W trosce o prawidłowe administrowanie wymiarem sprawiedliwości – i jedynie na potrzeby rozpatrywania spraw prejudycjalnych – tę samą możliwość powinny otrzymać osoby niebędące pełnomocnikiem albo adwokatem lub radcą prawnym, które jednak na mocy krajowych norm procesowych są upoważnione do reprezentowania strony przed sądem państwa członkowskiego,

WYDAJE NASTĘPUJĄCĄ DECYZJĘ:

*Artykuł 1***Definicja**

Aplikacja informatyczna o nazwie „e-Curia”, wspólna dla sądów wchodzących w skład Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, pozwala na składanie i doręczanie pism procesowych drogą elektroniczną na warunkach określonych w niniejszej decyzji.

*Artykuł 2***Dostęp do aplikacji**

Korzystanie z aplikacji wymaga utworzenia konta dostępu i posługiwania się osobistym identyfikatorem i osobistym hasłem.

*Artykuł 3***Złożenie pisma procesowego**

Złożone przez e-Curia pismo procesowe uznaje się za oryginał tego pisma w rozumieniu art. 57 § 1 regulaminu postępowania, jeżeli do złożenia użyto osobistych identyfikatora i hasła przedstawiciela strony lub osoby działającej w imieniu sądu państwa członkowskiego. Użycie osobistych identyfikatora i hasła jest równoznaczne ze złożeniem podpisu na danym piśmie.

*Artykuł 4***Załączniki i odpisy**

Do złożonego przez e-Curia pisma procesowego należy dołączyć wymienione w tym piśmie załączniki oraz ich spis.

Złożenie uwierzytelnionych odpisów złożonego przez e-Curia pisma wraz z ewentualnymi załącznikami nie jest wymagane.

*Artykuł 5***Dzień i godzina złożenia**

Pismo procesowe uznaje się za złożone w rozumieniu art. 57 § 7 regulaminu postępowania z chwilą zatwierdzenia jego złożenia przez przedstawiciela strony lub osobę działającą w imieniu danego sądu.

Za godzinę złożenia pisma procesowego uznaje się godzinę czasu Wielkiego Księstwa Luksemburga.

*Artykuł 6***Doręczanie pism procesowych**

Dokumenty procesowe, w tym wyroki i postanowienia, doręcza się przez e-Curia posiadaczom konta e-Curia, którzy w danej sprawie reprezentują stronę lub działają w imieniu sądu państwa członkowskiego, oraz ich ewentualnym asystentom.

Pisma procesowe doręcza się także przez e-Curia państwom członkowskim, pozostałym stronom Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii, które zgodziły się na taki tryb dokonywania doręczeń.

Pisma procesowe można także doręczać innymi przewidzianymi w regulaminie postępowania drogami, jeżeli wymaga tego obszerność lub charakter dokumentu lub jeżeli korzystanie z e-Curia jest niemożliwe z przyczyn technicznych.

*Artykuł 7***Dzień i godzina doręczenia**

Adresaci pism podlegających doręczeniu, o których mowa w poprzednim artykule, otrzymują pocztą elektroniczną powiadomienie o wszystkich doręczanych im przez e-Curia dokumentach.

Dokument procesowy zostaje doręczony z chwilą zastosowania przez adresata polecenia otwarcia tego dokumentu. W razie niezastosowania polecenia otwarcia, dokument uznaje się za doręczony z upływem siedmiu dni następujących po dniu, w którym do użytkownika wysłana została wiadomość elektroniczna z powiadomieniem o udostępnieniu pisma w e-Curia.

Jeżeli strona jest reprezentowana przez kilka osób lub gdy kilka osób jest upoważnionych do działania w imieniu sądu państwa członkowskiego, do obliczania terminów przyjmuje się chwilę pierwszego zastosowania polecenia otwarcia dostępu.

Za godzinę doręczenia dokumentu uznaje się godzinę czasu Wielkiego Księstwa Luksemburga.

*Artykuł 8***Warunki korzystania z aplikacji**

Sekretarz określa warunki korzystania z e-Curia i czuwa nad ich przestrzeganiem. Korzystanie z e-Curia niezgodnie z jego warunkami może skutkować dezaktywacją danego konta dostępu.

Trybunał podejmuje działania niezbędne do ochrony e-Curia przed nadużyciami lub wykorzystaniem w złej wierze.

Użytkownik otrzymuje pocztą elektroniczną powiadomienie o wszelkich środkach podejmowanych na mocy niniejszego artykułu uniemożliwiających mu korzystanie z konta dostępu.

*Artykuł 9***Uchylenie**

Niniejsza decyzja uchyla i zastępuje decyzję Trybunału z dnia 13 września 2011 r. w sprawie składania i doręczania dokumentów procesowych za pośrednictwem aplikacji e-Curia ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 1.10.2011, s. 7.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następnego po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 16 października 2018 r.

A. CALOT ESCOBAR
Sekretarz

K. LENAERTS
Prezes

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2018 RADY STOWARZYSZENIA UE–TUNEZJA

z dnia 9 listopada 2018 r.

w sprawie przyjęcia priorytetów strategicznych UE–Tunezja na okres 2018–2020 [2018/1792]

RADA STOWARZYSZENIA UE–TUNEZJA,

uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony (zwany dalej „układem eurośródziemnomorskim”), został podpisany w dniu 17 lipca 1995 r. i wszedł w życie w dniu 1 marca 1998 r.
- (2) Art. 80 układu eurośródziemnomorskiego upoważnia Radę Stowarzyszenia do podejmowania decyzji, które uznaje ona za stosowne do osiągnięcia celów układu.
- (3) Zgodnie z art. 90 układu eurośródziemnomorskiego strony podejmują wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym, które są niezbędne do wypełnienia przez nie ich zobowiązań wynikających z układu, i mają zapewnić osiągnięcie celów w nim określonych.
- (4) W przeglądzie europejskiej polityki sąsiedztwa z 2016 r. zaproponowano nową fazę współpracy z partnerami, która zapewniłaby większe poczucie odpowiedzialności po obydwu stronach.
- (5) Unia Europejska i Republika Tunezyjska postanowiły wzmocnić swoje uprzywilejowane partnerstwo i zatwierdziły zbiór priorytetów strategicznych na okres 2018–2020, z myślą o wsparciu i zwiększeniu przemian demokratycznych i rozwoju społeczno-gospodarczego w Tunezji.
- (6) Strony układu eurośródziemnomorskiego powinny uzgodnić tekst priorytetów strategicznych, które przekształcają uprzywilejowane partnerstwo UE – Tunezja w konkretny plan na okres 2018–2020. Te priorytety powinny wspierać wprowadzanie w życie układu eurośródziemnomorskiego, kładąc nacisk na współpracę na rzecz realizacji wspólnie określonych interesów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Rada Stowarzyszenia przyjmuje priorytety strategiczne UE–Tunezja na okres 2018–2020, takie jak w dokumencie przedstawionym w załączniku zatytułowanym „Wzmacnianie uprzywilejowanego partnerstwa UE–Tunezja: priorytety strategiczne na okres 2018–2020” i zaleca stronom wprowadzenie ich w życie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 listopada 2018 r.

W imieniu Rady Stowarzyszenia UE–Tunezja
F. MOGHERINI
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Wzmacnianie uprzywilejowanego partnerstwa UE–Tunezja: priorytety strategiczne na okres 2018–2020

1. Wprowadzenie

Zbliżając się do obszaru europejskiego, Tunezja dokonała strategicznego wyboru, a rozwój dobrze prosperującej i stabilnej demokracji tunezyjskiej w sąsiedztwie Unii Europejskiej ma dla obu stron strategiczne znaczenie.

Uprzywilejowane partnerstwo UE–Tunezja potwierdza szczególne i dynamiczne stosunki dwustronne, a także wspólne dążenie do dalszego zacieśniania związków między Tunezją a obszarem europejskim. Długoterminowym celem jest opracowanie ambitnych ram przyszłych stosunków po 2020 r. w oparciu o osiągnięte postępy i pełne wykorzystanie możliwości zacieśniania stosunków, jakie zapewnia europejska polityka sąsiedztwa w latach 2018–2020.

W kontekście uprzywilejowanego partnerstwa Tunezja jest w pełni zaangażowana we wdrażanie reform niezbędnych do zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju oraz zapewnienie długoterminowych postępów w zakresie przemian demokratycznych. Zdając sobie sprawę ze skali tego wyzwania oraz trudności, z jakimi mierzy się Tunezja, Unia Europejska ponawia swoje zobowiązanie do wspierania jak najszybszego wdrażania tych reform.

Priorytety strategiczne opracowane w niniejszym dokumencie przekładają uprzywilejowane partnerstwo na praktyczne rozwiązania w okresie 2018–2020. Jednym z najważniejszych celów przyświecających obu stronom będzie tworzenie perspektyw dla młodych ludzi. Szczególny nacisk kładzie się na przyspieszenie reform społeczno-gospodarczych, w tym poprawę otoczenia biznesu oraz zawarcie pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu. Kluczowe znaczenie będzie miała również konsolidacja demokratyczna, w szczególności skuteczne wdrożenie konstytucji z 2014 r., oraz dobre rządy. Obie strony zacieśnią współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa i zwalczania terroryzmu oraz w dziedzinie migracji i mobilności poprzez zakończenie negocjacji w sprawie ułatwień wizowych i readmisji, a także coraz czynniejszy udział Tunezji w programach unijnych. W parze z tymi działaniami idzie zintensyfikowanie dialogu politycznego na wysokim szczeblu i dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, a także wyeksponowanie partnerstwa.

Priorytety te opierają się na pięcioletnim tunezyjskim planie rozwoju na lata 2016–2020 ⁽¹⁾ oraz wspólnym komunikacie „Wzmocnienie wsparcia UE dla Tunezji” ⁽²⁾.

2. Priorytety strategiczne uprzywilejowanego partnerstwa UE–Tunezja na okres 2018–2020

Partnerstwo na rzecz młodzieży

UE i Tunezja uważają, że poprawa perspektyw młodzieży na przyszłość stanowi zasadniczy cel, czego dowodem jest „Partnerstwo UE–Tunezja na rzecz młodzieży” zainicjowane przez prezydenta Tunezji i Wysokiego Przedstawiciela/wiceprzewodniczącego, w dniu 1 grudnia 2016 r. W celu lepszego zaspokojenia potrzeb młodych Tunezyjczyków należy zapewnić większą spójność prowadzonych obecnie i planowanych działań. Na podstawie dialogu rozpoczętego w celu realizacji tego partnerstwa UE i Tunezja zobowiązały się do wzmocnienia działań na rzecz promowania zatrudnienia i zdolności do zatrudnienia młodzieży; mobilności oraz zwiększenia udziału młodych ludzi w życiu publicznym i polityce, w szczególności w inicjatywach lokalnych. Zdolność do zatrudnienia będzie wymagała reformy systemów kształcenia i szkolenia zawodowego, tworzenia bliższych powiązań między tymi systemami a sektorem prywatnym, a także promowania i wspierania innowacyjnych inicjatyw podejmowanych przez młodych ludzi, w szczególności w zakresie nowych technologii i kultury. Jednym z kluczowych elementów partnerstwa będzie wsparcie rozwoju tunezyjskiej krajowej strategii na rzecz młodzieży, a także wzmocnienie instytucji i organizacji działających na rzecz młodzieży.

⁽¹⁾ Plan ten opowiada się za nowym modelem rozwoju na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu i został opracowany w oparciu o pięć priorytetów: (i) dobre rządy, reforma administracji publicznej i walka z korupcją, (ii) przejście z gospodarki o niskich kosztach do strefy silnego rozwoju gospodarczego, (iii) rozwój społeczny i włączenie społeczne, (iv) realizacja ambicji regionalnych oraz (v) zielona gospodarka jako filar zrównoważonego rozwoju.

⁽²⁾ Niniejszy wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady (JOIN(2016) 47 final z dnia 29 września 2016 r.) opiera się na następujących osiach priorytetowych: (i) promowanie dobrych rządów i reformy administracji publicznej; (ii) wzmocnienie roli społeczeństwa obywatelskiego; (iii) inwestowanie w przyszłość: tworzenie miejsc pracy i pobudzanie zrównoważonego rozwoju gospodarczego; (iv) ograniczenie problemu nierówności w społeczeństwie; (v) wsparcie przy rozwiązywaniu problemów w zakresie bezpieczeństwa; (vi) wspólne wysiłki na rzecz lepszego zarządzania migracją i mobilnością.

W uzupełnieniu tego zaangażowania na rzecz młodzieży, obie strony będą pracować nad następującymi priorytetami strategicznymi:

2.1. Zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu rozwój społeczno-gospodarczy

Trwałość postępów politycznych zależy od tego, czy będą im towarzyszyć postępy gospodarcze o podobnej skali. Z uwagi na trudną sytuację społeczno-gospodarczą Tunezji, m.in. wysoką stopę bezrobocia osób młodych (w szczególności młodych absolwentów) oraz znaczne nierówności regionalne i społeczne, jednym z głównych celów będzie przyczynienie się do ożywienia gospodarki tunezyjskiej, zwiększenia jej konkurencyjności i dywersyfikacji oraz przekształcenia jej w sposób zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu, z poszanowaniem zobowiązań międzynarodowych w dziedzinie ochrony środowiska i zmiany klimatu. UE będzie w dalszym ciągu wspierać i propagować reformy strukturalne.

W szczególności działania w obszarze rozwoju społeczno-gospodarczego będą realizowane wokół następujących zobowiązań:

- poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej oraz wspieranie rozwoju sektora prywatnego i inwestycji prywatnych, w szczególności poprzez: (i) uproszczenie i usprawnienie procedur administracyjnych dla przedsiębiorstw, (ii) poprawę dostępu do finansowania oraz (iii) ożywienie inwestycji publicznych i prywatnych – w szczególności skutecznego wdrożenia ustawy o inwestycjach z 2016 r. i ustawy o przekształceniu systemu ulg podatkowych z 2017 r., z uwzględnieniem szkodliwych rozwiązań, które należy usunąć,
- nacisk zostanie położony na aktywne promowanie przedsiębiorczości oraz rozwój małych i średnich oraz bardzo małych przedsiębiorstw,
- określenie i wdrażanie brakujących strategii sektorowych, np. w dziedzinie turystyki,
- poprawa ochrony środowiska i gospodarowania zasobami naturalnymi (w tym wodą), w szczególności poprzez wdrożenie krajowej strategii na rzecz zielonej gospodarki oraz międzynarodowych zobowiązań Tunezji dotyczących zmiany klimatu (ustalony wkład krajowy), niebieskiej gospodarki i zasobów rybnych,
- poprawa konkurencyjności sektorów tradycyjnych oraz rozwijających się branż przemysłowych i rolniczych, między innymi poprzez wspieranie innowacji oraz zapewnienie zrównoważonego gospodarowania zasobami, a także dywersyfikację rynków eksportowych,
- rozwój sektora energetycznego, w tym połączeń elektroenergetycznych między UE a Tunezją oraz promowanie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej,
- stworzenie bezpiecznego, pewnego, zrównoważonego i wydajnego systemu transportu opartego na zharmonizowanych normach transportowych i zintegrowanej sieci multimodalnej w celu ułatwienia połączeń południe-południe i północ-południe;
- konsolidacja systemu zarządzania finansami publicznymi poprzez przyjęcie i wdrożenie nowej organicznej ustawy budżetowej, reformę systemu kontroli rachunków publicznych oraz poprawę zarządzania przedsiębiorstwami państwowymi. Wdrożenie reformy systemu podatkowego (uproszczenie systemu podatkowego, sprawiedliwość podatkowa, decentralizacja, modernizacja administracji, zwalczanie unikania opodatkowania i wdrożenie stosownych zobowiązań międzynarodowych) stanowi istotny krok w kierunku bardziej sprzyjającego włączeniu społecznemu rozwoju kraju. Równie istotne jest wsparcie dla reform bankowych, a także krajowa strategia włączenia społecznego pod względem finansowym na lata 2017–2021, dotycząca dostępu, wykorzystania i jakości usług,
- kolejne wspólne zobowiązanie stron w zakresie stopniowego zmniejszania nierówności społeczno-ekonomicznych dotyczy wdrożenia procesu decentralizacji w celu rozwoju usług publicznych i infrastruktury społecznej (w szczególności w dziedzinie edukacji, kultury, zdrowia, zaopatrzenia w wodę i infrastruktury sanitarnej), aby zaspokoić potrzeby społeczności lokalnych, a także przyspieszenie procesu rozwoju tunezyjskich regionów.

Aby wspierać postęp społeczny, obie strony zobowiązują się do dalszego propagowania:

- zatrudnienia, w szczególności poprzez dalsze reformy mające na celu zapewnienie sprawiedliwego dostępu do wysokiej jakości kształcenia i szkolenia zawodowego zgodnie z potrzebami rynku pracy i w ramach aktywnej polityki integracji na rynku pracy,
- zintegrowanej i skutecznej tunezyjskiej polityki włączenia społecznego i skutecznej ochrony socjalnej, w szczególności poprzez wzmocnienie zdolności odpowiednich organów publicznych, w uzupełnieniu do wspierania reform podjętych przez Tunezję w obszarze spójności społecznej oraz wdrażania art. 67 układu o stowarzyszeniu między UE a Tunezją dotyczącego koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz zapewnienia stosowania zasad równego traktowania w przepisach prawa socjalnego, oraz
- pluralistycznego dialogu społecznego w celu zwiększenia możliwości eliminowania nierówności społeczno-gospodarczych, zmniejszenia napięć społecznych i promowania rzeczywistego pokoju społecznego, a tym samym zwiększenia atrakcyjności kraju dla inwestorów zagranicznych.

Obie strony pozostają w pełni zaangażowane w negocjacje w sprawie pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu i uzgodniły konkretny plan działania na 2018 r., aby umożliwić postępy w przyspieszeniu tych negocjacji w celu zapewnienia ich zakończenia w najbliższym możliwym terminie. UE i Tunezja będą w dalszym ciągu wspierać modernizację tunezyjskiej gospodarki z korzyścią dla wszystkich, w tym w regionach i społecznościach znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, a także tworzenie miejsc pracy, szczególnie dla młodych ludzi. Obie strony zobowiązują się do zwiększenia integracji gospodarczej Tunezji z rynkiem europejskim, jak również w regionie Maghrebu.

Aby wzmocnić rolę innowacji i badań naukowych w rozwoju gospodarczym, społecznym i regionalnym, UE i Tunezja będą dążyć do integracji Tunezji z europejską przestrzenią badawczą, w szczególności poprzez promowanie szkolnictwa wyższego, wzmocnienie zarządzania, mechanizmy optymalizacji badań publicznych oraz transfery technologii między środowiskiem akademickim a przemysłem.

2.2. Demokracja, dobre rządy i prawa człowieka

UE i Tunezja będą w dalszym ciągu przywiązywać szczególną wagę do procesu demokratycznych reform i propagowania dobrych rządów i praworządności, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz do wzmocnienia roli i zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego. Obie strony będą w dalszym ciągu propagować proces reform politycznych poprzez skuteczne wdrażanie konstytucji i międzynarodowych zobowiązań podjętych przez Tunezję.

Obszary priorytetowe w zakresie dobrych rządów i poszanowania praworządności będą obejmować w szczególności:

- wzmocnienie instytucji parlamentu oraz utworzenie i skuteczne ustanowienie niezależnych organów,
- ustanowienie Trybunału Konstytucyjnego,
- umacnianie demokratycznego, przejrzystego i niezależnego procesu wyborczego,
- zwalczanie korupcji i nadużyć finansowych, m. in. poprzez wspieranie krajowego organu ds. zwalczania korupcji,
- reformę systemu sądownictwa, w tym w zakresie zbliżenia do standardów międzynarodowych, m.in. standardów Rady Europy,
- wdrożenie strategii reformy i modernizacji administracji publicznej, obejmującej poprawę usług świadczonych na szczeblu centralnym i lokalnym, wprowadzenie procesu podejmowania decyzji w oparciu o dowody, uproszczenie procedur administracyjnych, a także rozwijanie administracji cyfrowej,
- wspieranie procesu decentralizacji, w tym budowanie zdolności i zwiększanie środków budżetowych administracji lokalnej, w szczególności w kontekście wyborów lokalnych, które odbyły się w maju 2018 r.; wzmocnienie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, ich roli i wkładu w proces decyzyjny oraz zwiększenie udziału obywateli, w szczególności ludzi młodych, w polityce i procesie decyzyjnym.

Zobowiązania priorytetowe związane z poszanowaniem i propagowaniem praw człowieka obejmują:

- zakończenie procesu harmonizacji prawodawstwa z konstytucją i normami międzynarodowymi, współpracę Tunezji na forach wielostronnych oraz realizację zobowiązań podjętych w ramach powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka,
- wspieranie wysiłków na rzecz zwalczania wszelkich form dyskryminacji, tortur (w tym wdrażanie zobowiązań podjętych w ramach Komitetu ONZ przeciwko Torturom) oraz na rzecz ochrony osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i promowania praw kobiet, dzieci i migrantów,
- wspieranie pionierskich działań Tunezji na rzecz zwalczania przemocy wobec kobiet, zagwarantowania pełnej równości kobiet i mężczyzn oraz promowania roli kobiet we wszystkich dziedzinach, w szczególności w sferze gospodarczej i politycznej,
- ochronę wolności wypowiedzi i wolności zrzeszania się,
- prawo do ochrony danych osobowych, oraz
- poszanowanie praw człowieka w dziedzinie bezpieczeństwa.

2.3. Zbliżenie narodów, mobilność i migracja

Jednym z kluczowych filarów uprzywilejowanego partnerstwa jest zbliżenie tunezyjskiego i europejskiego społeczeństwa poprzez zintensyfikowanie wymian między obywatelami, społeczeństwami i kulturami. Ten aspekt mobilności ma szczególne znaczenie dla realizacji partnerstwa na rzecz młodzieży. Podstawą tych działań będzie skuteczne wdrożenie stowarzyszenia Tunezji z programem „Horyzont 2020” oraz jej uczestnictwo w programach „Kreatywna Europa” i „Erasmus+”.

Skoordynowane zarządzanie migracją stanowi priorytet polityczny zarówno dla Tunezji, jak i dla UE. Obie strony będą dążyć do zintensyfikowania dialogu i współpracy, w szczególności poprzez realizację partnerstwa na rzecz mobilności, wyeliminowanie pierwotnych przyczyn nielegalnej migracji oraz europejską gotowość do wspierania tworzenia systemu azylowego w Tunezji. Współpraca ta, która będzie również odzwierciedlać regionalny wymiar tych kwestii, będzie obejmować:

- wdrożenie tunezyjskiej krajowej strategii w dziedzinie migracji; kwestie azylu i ochrony międzynarodowej, w tym wdrożenie odpowiednich ram prawnych,
- zakończenie negocjacji w sprawie umów o readmisji i w sprawie ułatwień wizowych,
- dobre zarządzanie legalną migracją poprzez lepszą koordynację z państwami członkowskimi UE, przy jednoczesnym poszanowaniu ich kompetencji, w tym poprzez wdrażanie pilotażowych programów mobilności i lepszą integrację migrantów w krajach przyjmujących,
- wspieranie mobilizacji Tunezyjczyków mieszkających za granicą w celu inwestowania w innowacyjne sektory w Tunezji,
- wspieranie zapobiegania nielegalnej migracji poprzez lepsze uwzględnianie kwestii migracji w strategiach rozwoju; wiąże się to również ze wzmocnieniem zarządzania granicami oraz kampaniami uświadamiającymi na temat zagrożeń związanych z nielegalną migracją,
- wspieranie działań mających na celu zapobieganie przemytowi migrantów i handlowi ludźmi oraz zwalczanie tych zjawisk, między innymi poprzez wykrywanie i ściganie siatek przestępczych, oraz
- ściślejszą współpracę w zakresie powrotów i readmisji, w tym poprzez wspieranie trwałej reintegracji powracających Tunezyjczyków.

2.4. Bezpieczeństwo i zwalczanie terroryzmu

UE i Tunezja stoją w obliczu wspólnych wyzwań związanych z bezpieczeństwem, wymagających skoordynowanych działań obu stron i muszą podejmować działania w poszanowaniu wspólnych wartości, jakimi są demokracja i poszanowanie praw człowieka.

Tunezja zamierza wdrożyć swoją globalną i wielosektorową strategię zwalczania terroryzmu i przeciwdziałania brutalnemu ekstremizmowi. Priorytetowe obszary współpracy obejmą:

- wdrażanie krajowej strategii zwalczania terroryzmu, w szczególności poprzez wzmocnienie i modernizację prawodawstwa oraz instytucji bezpieczeństwa i sądownictwa zgodnie z wartościami demokratycznymi ustanowionymi w tunezyjskiej konstytucji,
- przyspieszenie realizacji programu wspierania reformy i modernizacji sektora bezpieczeństwa, w tym rozliczalności sił bezpieczeństwa, oraz pogłębienie tej współpracy w oparciu o już poczynione postępy,
- zwalczanie prania pieniędzy i finansowania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu, w tym skuteczne wdrożenie planu działań uzgodnionego z Grupą Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy,
- opracowanie kompleksowej polityki zapobiegania radykalizacji postaw,
- powroty zagranicznych bojowników,
- rozwój polityki pomocy i ochrony dla ofiar terroryzmu,
- zwalczanie przestępczości zorganizowanej, w szczególności przemytu broni i narkotyków,
- wspieranie realizacji krajowej strategii na rzecz bezpieczeństwa granic,
- zacieśnianie współpracy z odpowiednimi agencjami Unii Europejskiej, oraz
- współpracę w dziedzinie zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi oraz zapobiegania im.

Unia Europejska będzie również w dalszym ciągu w pełni uczestniczyć w grupie G7 + 6, która zapewnia koordynację pomiędzy głównymi partnerami Tunezji.

W przyszłości mogą być ponadto rozwijane inne obszary partnerstwa związane z bezpieczeństwem/obroną.

3. Dalsze działania na rzecz wzmocnienia uprzywilejowanego partnerstwa UE–Tunezja

Znaczenie, jakie strony przykładają do wzajemnych stosunków będzie w dalszym ciągu odzwierciedlone w intensywności kontaktów politycznych i regularnych spotkaniach w ramach poszerzonego dialogu politycznego na temat wszystkich zagadnień będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w tym kwestii regionalnych i globalnych. Należy wzmocnić regionalny wymiar tych dyskusji. W tym kontekście obie strony mają świadomość znaczenia ich współpracy w ramach Unii dla Śródziemnomorza. Oprócz istniejących dialogów obie strony będą współpracować na rzecz organizacji spotkań UE–Tunezja na wysokim szczeblu oraz udziału tunezyjskich ministrów w niektórych nieformalnych posiedzeniach tematycznych z członkami Rady Unii Europejskiej. Obie strony zachęcają do bliskiej współpracy parlamentarnej między Parlamentem Europejskim a Zgromadzeniem Przedstawicieli Ludowych.

Organy Układu o stowarzyszeniu (Rada Stowarzyszenia, Komitet Stowarzyszenia i podkomitety techniczne) pozostaną preferowanymi forami współpracy na rzecz skutecznej realizacji partnerstwa. UE i Tunezja będą dążyć do zwiększenia skuteczności i wartości dodanej swoich prac oraz, w miarę możliwości, do ich grupowania według głównych tematów priorytetowych, zgodnie z priorytetami strategicznymi.

W celu konkretnego przełożenia wyżej wymienionych priorytetów, Tunezja zaproponuje plan działania uzgodniony z UE. W dokumencie tym określone zostaną najpilniejsze środki (ustawodawcze, strategiczne i operacyjne) niezbędne do ożywienia społeczno-gospodarczego Tunezji. Plan działania będzie elastyczny i operacyjny oraz będzie przewidywał mechanizm monitorowania co pół roku.

We wspólnym komunikacie UE zobowiązała się do znacznego zwiększenia wsparcia finansowego dla Tunezji w ramach Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa. UE i Tunezja będą dążyły do maksymalnego wykorzystania istniejących możliwości finansowych, w tym nowych instrumentów, takich jak unijny plan inwestycji zewnętrznych, wykorzystując komplementarność i efekt dźwigni między dotacjami UE i pożyczkami udzielanymi przez instytucje finansowe. Obie strony zobowiązują się do wzmocnienia efektu synergii między dialogami politycznymi i sektorowymi oraz wdrażania współpracy finansowej. Będą również dążyły do wzmocnienia mechanizmów koordynacji i dialogu z partnerami finansowymi i międzynarodowymi pożyczkodawcami. Za proces ten będzie odpowiedzialna strona tunezyjska zarówno w odniesieniu do ustalania priorytetów, jak i ich wdrażania.

Obie strony zobowiązują się również do zwiększenia widoczności stosunków strategicznych między UE a Tunezją oraz do promowania korzyści płynących z ich współpracy wśród obywateli po obu stronach Morza Śródziemnego.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL